

Inuentariū libri primi in distinctiōes eius. XLVIII

Utrum sit possibile in

Intellectui viatoris habere noticiam euidentem de veritatibus theologicis.
 Viator: quid est: et an Paulus in raptu fuerit viator. **A.**
 Noticia euidentis quid est: quomodo se habent ad inuicem noticia euidentis necessaria et per se nota. **B. C.**
 Propositio per se nota quid est. Esse per se notum cui primo conuenit. **E.** Item distinct. iij. q. iij.
 Veritas theologica quid est. **D.**
 An eadem veritas pertinere possit ad diuersas scientias. **E.**
 Scientia sumitur multipliciter. **E.**
 Habitus sumitur multipliciter sicut scientia. **E.**
 Item. q. viij. prologi. **D.**
 Noticia multipliciter accipitur. **F.**
 Noticia intuitiua quid est: quorum est: unde causatur et dependet naturaliter in esse et fieri. **F. D.**
 Noticia abstractiua dupliciter accipitur. **G.**
 Noticia apprehensiua quid est. Noticia iudicatiua quid est. **H. D.** Et q. iudicatiua presupponit apprehensiua. **F. D.**
 Habitus iudicatiuus et apprehensiuus quomodo inclināt mediate vel immediate. **I.**
 Noticia adheſiua presupponit in eadem potētia noticiam terminorum. **J.**
 Nullus actus potentie sensitiue est causa immediata actus iudicatiui intellectus. **K.**
 Habere esse obiectiuum in intellectu quid est. **J. D.**
 Intellectus noster pro statu illo respectu eiusdem obiecti eodem modo presentati potest habere duas noticias incomplexas specie distinctas. **L.**
 An sensatio possit esse causa totalis et immediata actus iudicatiui intellectus. **L.**
 Incomplexi est duplex noticia. **L.**
 Deus potest duplici noticia cognosci. Intuitiua scilicet et abstractiua: sed solum abstractiua est viatori possibilis. **L.**
 Deus de potētia sua absoluta potest causare in intellectu viatoris noticiam euidentem aliquarum veritatum theologicarum et aliquarum non. **L.**
 Quomodo verū est q. noticia incomplexa terminorum apprehensio complexi et iudicium sequens realiter distinguuntur.
 Quomodo denique possunt ab inuicē separari. Et verū iudicatiua possit separari per diuinā potētiam ab apprehensiua. **M.**
 An possibile sit assensus esse: et nō esse illud cui assentitur. **M.**
 Assensus dupliciter accipitur. Et si possit separari ab actu apprehensiuo. **M.**
 Quomodo verum est fin docto. q. res predicant et subijciuntur: Et cuius est subijci et predicari: an rerum vel signorum late explicatur. **N. O. P.**
 Intellectus an immediate fertur cognitiue in rem ipsam vel solum mediate: et an res ad extra est obiectū in esse reali vel obiectiuo cognitionis nostre. **O. P.**
 Quomodo stare potest q. eadem est noticia et abstractiua: et ad quem sensum. **O.**
 Intellectio reflexa quomodo ponitur in intellectu. Et ubi est status. **O. B.**
 Utrum cognitio intuitiua et abstractiua sint synonyme. **L.** Et quid requiritur ad rationē noticiarum synonymarū.
 Utrum per noticiam intuitiuā conseruata a deo destructo obiecto possit res euidenter cognosci nō esse quādo nō est. **S.**
¶ Questio. ij.
 Utrum noticia euidentis veritatum theologicarū sit scientia proprie dicta.
 Propositio scibilis quid est. **A.**
 Demonstratio sumitur tripliciter. **A.**
 Demonstratio qd est: quomodo pmissa in demonstratione sunt notiores conclusionē: que propositio est demonstrabilis. **E.**
 Propositiones demonstrabiles sunt duplices. **B.**
 Conclusio quomodo resoluitur in principia. **B.**
 Scientia proprie dicta quid est. **L. E.**

Subiectum primum quid est. **E.** Item. q. iij. **A.**
 Noticia conclusionis acquisita per demonstrationē et per experientiam sunt eiusdem speciei. **L.**
 Et vero contingenti causatur scientia necessarij experientialiter non demonstratiue. **L.**
 Breuiter sumuntur omnia que habentur in diuinis. **F.**
 Quomodo distinguuntur et q. inter se realiter et formaliter et. **F.**
 Item distinct. q. ij. Item distinct. ij. in principio. e. q. s. **D. P.**
 Conceptus deum representantes sunt duplices. Distincti in distincti: cum mēbroz pulchra declaratione et subdiuisione. Item de ordine conceptuum multum pulchre habetur. **B. B.** quantum ad esse magis aut minus notum. **H.**
 Omnis propositio de deo necessario dubitabilis: mediata est demonstrabilis et sola talis. **J.**
 Conceptus rei in se quid est. **B.**
 Conceptus distinctus et indistinctus quid est. **B.**
 An de re non sensata possumus formare noticiā distinctam. **B.**
 Impugnatur principium Scoti. Quocūq. ordinem haberēt aliqua inter se et. **H. J.**
 Omnes propositiones cōstitute ex rationibus distinctis dei sunt per se notę. **J.**
¶ Questio. iij.
 Utrum passio scibilis de aliqua scientia proprie dicta distinguatur ab ea realiter.
 Passio est multiplex seu multipliciter accipitur. Realiter et logicaliter. **A.** Item. q. iij. **B.**
 Que passio et qualiter distinguatur vel nō distinguatur a suo subiecto: aut separabilis est ab eodem. **B.**
 Abstractum quid significat: pro quo supponunt abstracta late resoluitur. **L. D. E.**
 Res multipliciter et a pluribus solent denominari. **L.**
 Hinc colligitur pro quo abstracta connotatiuoz supponunt. **D. E.** multum late resoluitur hec materia.
 Ecitas est priuatio quomodo est vera. **E.**
 Ecitas pro quo supponit: et risibilitas. **D. E.**
 Quid respōdēdū est ad quid est de abstractis connotatiuis. **E.**
¶ Questio. iij.
 Utrum omnis passio sit demonstrabilis de suo subiecto primo
 Respondetur ad questionem in littera. **L.**
 Subiectum primum quid est. **A.**
 Passio est quadruplex. **B.**
 Quomodo inter subiectū primum et passionē potest esse mediū. **B.**
 Et que passiones habent mediū. **A.**
¶ Questio. v.
 Utrum in omni demonstratione diffinitio sit mediū demonstrandi. Respondetur ad questionem. **B.**
 Demonstratio potissima quid est. **A.**
 Diffinitio quid rei et diffinitio quid nominis quid est.
 Diffinitio quid rei dupliciter accipit: et similiter qd nois. **A.**
 Et an diffinitio quid rei est solius cōpositi substantialis. **ibidē.**
 Quando mediū in demonstratione potissima est diffinitio: cuius erit illa diffinitio. **B.**
¶ Questio. vj.
 Utrum sola propositio per se secundo modo est scibilis scientia proprie dicta: responsio. **B.**
 Propositio per se quid est. **A.** Item. q. s. prologi.
 Primus modus dicendi per se. Secundus modus per se a diuersis diuersimode notificantur. **A.**
¶ Questio. vij.
 Utrum theologia que de cōmuni lege habetur a theologis sit scientia proprie dicta: de hoc recitantur opi. **A.**
 Theologia fin q. cōmuniter eam addiscimus: non est scientia proprie dicta. **A.**
 Quem actū vel habitū acquirat studens theologie et fidelis: ultra infidelē aliquē nutritū inter fideles theologos. **B. C.**
 De credibilibus non est scientia proprie dicta. **L.**
 Nullus potest habere scientiam alicuius veritatis: nisi euidenter noscat principia seu pmissas ex quib. inferitur: nō em̄ potest esse maior: euidentia cōclusionis q. pmissarū. **L.**
 Quomodo intellectus noster formādo conceptū cōpositum

Inuentarium libri primi

de proprio distinguit inter deum et creaturam: ad quid denique terminatur ille actus intelligendi. **D.**
An in aliquo sensu possit procedi quod de deo possimus habere conceptum simpliciter saltem qualitatiue: licet non representatiue. **E. F. G.**
Non possumus in via habere conceptum proprium deo nisi compositum. **D. E.**
Conceptus rei proprius et absolutus haberi non potest nisi de re intuitiue cognita. **F.**
Conceptus simplex dupliciter accipitur. **F.**
Est enim conceptus simplex qualitatiue et representatiue. **ibidem.**
Secus an possit formare conceptum proprium simpliciter et absolutum rei non intuitiue cognite. **F. G.**
Utrum per studium theologicum possit acquiri opinio creditibilis. **D.**

Questio. viii.

Utrum habitus theologie sit realiter vnus secundum numerum. **Responso.** **F.**
Habitus quomodo distinguuntur ex distinctione actuum: et in genere de habituum distinctione. **A.**
Scientie totales non sunt vnus habitus numero. **A.**
Theologia acquisita non est vnus habitus: secus de fide infusa in vno intellectu. **A.**
Habitus principij tamen dicitur ab habitu conclusionis. **B.**
Distinctarum conclusionum distincti sunt habitus. **B.**
Principiorum et conclusionis quandoque potest esse idem habitus. **L.**
Idemitas ac diuersitas habituum sequitur identitatem et diuersitatem specificam actuum et non obiecti. **D.**
Theologia sumitur dupliciter. **E.** **Item. q. ix. B.**
Quomodo se habent ad inuicem quoad perfectionem habitus principij et habitus conclusionis. **B.**
An habitus principiorum sit causa habitus conclusionis. **B.**
Qualis est ille habitus qui ponitur vnus respectu principiorum et conclusionis. **D.**
Sapientia dupliciter accipitur: et quando est vnus habitus totius demonstrationis. **D.**
Quomodo denique sapientia est in artibus mechanicis. **ibidem.**
Sapientia quomodo distinguitur ab intellectu et scientia. **D.**

Questio. ix.

Utrum deus sub propria ratione deitatis sit subiectum theologie.
Quomodo secundum Scotum de ratione subiecti primi est continere in se virtualiter omnes veritates illius habitus. Et quid est continere virtualiter. **A.**
Nunc nota incopleta rei vnus est causa sufficiens cum intellectu prime noticie incomplexe alterius rei. **B.**
Subiectum non semper continet virtualiter suam passionem. **B.**
Quid est vel non est de ratione subiecti scientie secundum doctores. **L. D.**
Scientia aggregatiue vna quomodo habet vnus subiectum. **D.**
Et quomodo tota habet subiecta quot conclusiones scitas. ibidem: quod illa habent ordinem inter se. **E.**
Ad quem sensum subiectum dicitur esse subiectum scientie: siue in scientia. **E.**
Quid venit nomine subiecti scientie. **E.**
Subiectum attributionis scientiarum quid est. Et quomodo scientia habet vnus subiectum vel plura: et quomodo possunt saluari communia dicta de subiecto attributionis. **E.**
Subiectum predicationis et inhesionis quid est. **F.**
Differunt subiectum et obiectum scientie. **F.**
Res intelligitur vel in se vel in conceptu. **F.**
Item. j. distin. iij. q. ij.
Subiectum theologie quid est. Et an sit vnus vel diuersa in diuersis partibus theologie. **B.**
Ibi de theologia beatorum et viatorum.
Theologie aggregatiue quod est primum subiectum. **D.**
Et an deus sub ratione glorificationis vel redemptionis sit subiectum.
Theologia de quibus est. **J.** **Item. q. xij. A.**

Questio. x.

Utrum sola operatio potentie sensitue sit praxis. **responsio in. ff.**
Quis est processus in actionibus nostris humanis. **A.**
Praxis quid est: et quod praxis multipliciter accipitur. **A. B. C.**
Intellectus practicus/speculatiuus et consiliatiuus quod differunt. **C.**

Et quomodo notificantur. **ibidem.**
An intellectio/volitio/sensatio dicuntur praxes: et de quo primo dicitur praxis: de quibus vero mediate. **D. ff.**
Praxis virtuosa et vitiosa. **D.**
An respectu cuiuslibet praxis sit scientia practica: cui debeat conformari. **E.**
An pura speculatio potest dici praxis. **E. F.**
Praxis quid dicitur an actum tamen: et quid connotat. **E.**
Cuius potentie operatio praxis dicitur. **D. F.**
An actus intellectus et sensus etc. ibidem. **F. G.**
An omnis actus voluntatis sit praxis siue elicitus/siue imperatus.
Et quis primo dicitur praxis. **F.**
Actus elicitus et actus imperatus quid est. **F.**
Speculatio quid est. **G.**

Questio. xi.

Utrum noticia practica et speculatiua distinguuntur penes fines vel penes obiecta. **Responso.** **F.**
Differunt praxis et noticia practica. **A. B.**
Noticia practica quid est. **A. B.**
Item noticia speculatiua. ibidem.
Distinguuntur quidam inter finem scientis et scientie qui duplex est. **L.**
Finis quo: et finis gratia cuius.
Finis amatus amorem concupiscentie et amorem amicitie. **E.**
Finis scientie quid est: seu quis est proprie loquendo. **D.**
Idem est finis qui est causa finalis scientie interius et amatus a sciente: non autem causa scientis. **D.**
Aliqua distingui pringit duplter per aliquod. **Et latius. j. di. ij. q. i.**
Scientie practice et speculatiue quomodo et penes quid distinguuntur late habetur. **F.**
Scientia practica et speculatiua quomodo notificantur. **B.**
Conclusio practica dupliciter dirigit circa operationem dicitur ue et ostensiuam. **B.**
Grammatica/logica/rhetorica an sint practice vel speculatiue: et quomodo dirigunt ad opus. **B.**
Differentia inter prudentiam et moralem philosophiam: et quod prudentia: ut est habitus simplex multipliciter accipitur. **D.**
Item dist. xxxvj. tertij.
Experimentum quid est. unde sumitur experimentum. **Z.**
Expertus et artifex quomodo differenter operatur. **Z.**
Prudentia aggregatiue multipliciter accipitur. **D.**

Questio. xii.

Utrum habitus theologicus sit practicus vel speculatiuus.
Responso. **B.**
An habitus theologicus pertineat ad aliquem de quinque habitibus euidentibus. **E.**
An habitus theologicus ponendus sit in intellectu practico vel speculatiuo. **D.**
Intellectus practicus et speculatiuus quid dicitur: pro quo supponunt: quid connotant. **D.**
An habitus theologicus practicus sit nobilior: habitu speculatiuo: vel e contra. **E.**
An theologia sit practica vel speculatiua. **B.**
Practicum vel speculatiuum non opponitur immediate. **B.**
Scientia quomodo accipitur: cum immediate diuiditur in practica et speculatiua. **B.**
Cum conclusio practica deducit ex principijs speculatiuis: an habitus totius demonstrationis sit practicus vel speculatiuus. **B.**

Distinctio. s. Questio. s.

Utrum tantum omni alio a deo sit vtendum.
Utrum accipitur multipliciter. **A.**
Assumere aliquid in facultatem voluntatis quid est: et quod hoc contingit dupliciter: propter se et propter aliud. **B.**
Assumere in facultatem voluntatis propter se dupliciter intelligitur. **B. D. E.**
Assumere aliquid in facultatem voluntatis propter aliud dupliciter contingit. **L. E.**
Referre aliquid in finem debitum tripliciter contingit: et finis liter non referri seorsum actualiter/habitualiter et virtualiter/cum declaratione clausularum. **D.**
Ulus ordinatus et inordinatus quid est. **E.**

Diligere

in distinctiones eius. XLVIII

Diligere propter se vel propter aliud quod est: et quod dicitur propter se. **E**
Deus non est obiectum usus ordinati: sed omne aliud a deo. **F**
De obiecto usus ordinati quid est. **F**. Per plures propositiones.
Quilibet actus voluntatis potest esse usus. **F**

Dilectio dei propter retributionem temporalem an sit usus. **F**
Et quomodo deus potest amari propter retributionem. **Ibidem**
Non est idem amare amore concupiscentie et aliquo utri. **F**
Utrum propriissime sumptum quid est: et an obiectum usus sit tantum utile: quid est utile. **F**

An sit ponendus actus medius inter utri et frui. **E. G. D**
Actus dicitur esse malus negative vel contrarie. **D**
Et quomodo sepe sumuntur illa nomina peccatum malum in debitum contradictorie non contrarie. **Ibidem**
Non omnis defectus circumstantie requisite ad bonitatem actus facit ipsum malum contrarie. **G. D**

An omnis actio infidelium sit peccatum. **D**
Et quomodo philosophi possunt dici referre actiones suas habitum in deum. **Ibidem.** licet non cogitent de deo.
Utrum actus quo diligitur finis: et id quod est ad finem sit unus actus aut plures. **F. A. Z**

Licet idem actus non potest esse intensus et remissus: tamen eodem actu potest quis diligere diuersa non eque intense. **Z**
Non est idem dicere aliquid actu eque intenso et eque intense: et quid est eque intense diligere. **Z**

Deo contingit inordinate utri: sed utri deo pro nullo supponit. **D**
Utriusque virtutibus nemo male utitur formaliter: secus obiective. **D**
In voluntate possunt esse plures actus simul. **D**

Questio. ij.

Utrum frui sit actus solius voluntatis.
Frui multipliciter accipitur. **A**
Intellectus et voluntas connotant actus intellectionis et volitionis qui sunt distincti: ideo quibus negatur de se inuicem. **A**
Omnis fructio est in voluntate subiective: sed non oportet omnem fructioem esse a voluntate effectiue. **B**

Actus beatificus an sit a solo deo effectiue: et an respectu eius voluntas se habeat solum passive. **B**
Obiecto fruibili osteso potest voluntas circa ipsum fructioem elicere ex naturalibus: licet non merito iam: neque beatificam si non preuenitur a deo. **B. C**
Quomodo differenter voluntas se habet ad meritum et premium. **D**

Lumen glorie quid est. **D**
Non omne agere est nobilius pati. **D**
Quomodo premium datur propter meritum: quomodo accipitur propter. **E**
Questio. iij.

Utrum fructio sit qualitas distincta realiter a delectatione.
Delectatio quid est. **A**
Amor et delectatio distinguuntur realiter. **B**
Quomodo diabolus quandoque dicitur delectari et exultare. **B**
Delectationis causa effectiua que est tam in sensu quam in intellectu: et cur non habent eandem causam effectiuam.

Delectationis subiectum quod est. **D**
Dilectio an sit nobilior delectatione vel econtra. **E**
Que sunt posteriora generatione: sunt priora perfectione quomodo intelligitur. **E**
An fructio haberi possit sine delectatione de potentia absoluta dei. **E**

Late examinatur illa forma arguendi: quecumque sic se habent quod unum manet alio non manente distinguuntur realiter. **F**
Quomodo intelligitur dictum Augu. quod passiones dicuntur voluntates: quod dilectio est delectatio/compatentia etc. Item quod quicquid est in voluntate est amor: vel odium. **G**

Questio. iiii.

Utrum solus deus sit debitum obiectus fructioem. **Responsio.** **D**
Frui accipitur multipliciter. **A**
Fructio ordinata et inordinata quid est: ordinata est duplex. **B**
An possit naturaliter probari et demonstrari fructioem diuine essentie nobis fore possibile: et quod voluntas potest satiari et quietari in aliquo extra deum. **E**
Beatitudo sumitur dupliciter. **E**

Obiectum fructioem quid est: seu quis est: an deus: an aliud a deo: an visio dei. **Ibi.**

De obiecto fructioem vel non quietantis. **D**
An quotienscumque homo cogitat de deo teneatur eum actualiter diligere. **E**
Quid est seu quis est finis ultimus naturalis creature rationalis. **F**

Questio. v.

Utrum voluntas possit frui essentia non fruendo persona et econtra. **Recitatur opi. et concordantur: et dubia plerumque soluntur materiam hanc concernentia per totam questionem.**
Cur ecclesia de personis diuinis distincta facit festa: et distinctas habet orationes: cum sit unus deus et una essentia simplex. **D. F**
An una persona potest adorari/coleri/et venerari sine alia. **D**
Quomodo potest saluari dictum doc. quod nunquam concedi debet de aliquo contradictoria nisi fides compellat. **D**

Questio. vi.

Utrum voluntas contingenter et libere fruatur ultimo fine. **Responsio.** **E**
Frui aliquo contingenter dupliciter accipitur. **A**
Producere aliquid contingenter dupliciter accipitur. **A**
Libertas est multiplex et accipitur multipliciter. **A**
Affectio commodi et iusticie. **B**

Finis ultimus dupliciter accipitur. **B**
Beatitudo obiectiua/subiectiua et formalis quid est. **B**
Voluntas contingenter et libere fruatur ultimo fine: et possit beatitudinem nolle similiter et deum. **E. D**
Libertas voluntatis an sit res distincta a voluntate. **E**

Distinctio. ij. Questio. f.

De identitate essentie diuine cum attributis. dis. ij. q. f. per totum.
Que sunt de diuinis pie tenenda et credenda: summarie expli- catur in conclusionibus litteralibus.
Distingui conuenit rei per seipsum vel sibi intrinsicum et non per extrinsecum nisi arguitiue. **A. Item. q. iij. A**
Potentie ad quem sensum dicuntur distinguuntur per obiecta et actus etc. **A**

Conditio est medium arguendi distinctionem. **B**
In distinctionibus gradus reperiuntur. s. numeralis/realis/formalis. **E**
Distinctio generica/speciuioca et numeralis. **E**
Distinctio formalis quid est late notificatur. **D. E. G. H. I. Claris- us vide. q. xj. D**

Deum velle aliquid vel intelligere aliquid quid dicit. **V**
Attributa diuina non distinguuntur ab essentia: tamen attributo- rum nomina non sint synonyma. **Z**
Distinctio ex natura rei sumitur dupliciter. **D**
Distinctio formalis presupponit distinctionem realem: et oritur ex distinctione reali: et nunquam potest dari distinctio formalis si- ne distinctione reali: nec reperitur nisi in diuinis. **E. F. G**

Conditiones requisite ad dif. formalem que sunt. **D**
An omnia contradictoria equaliter repugnent: et quomodo seu in quo. **Z**
Via contradictionis potissima est ad probandam distinctionem et sine ea inclusa nulla alia sufficit. **D. N. etc.**
An pater et paternitas distinguuntur formaliter. **D. R. S. T. U. X.**

Distinctio formalis dupliciter accipitur. **Z**
Ibi quid est distinctio formalis. **Z. U. X**
Velle dei et intelligere dei quomodo differunt. **V. Z. et dist. xxxix.**
Ite deus intelligit malum: et vult malum/ quomodo differunt.
Item deus dicendi est actus memorie et non voluntatis: et simi- les quomodo intelliguntur. **V. Item dist. vij. q. ij.**

An relatio et suppositum distinguantur formaliter. **F**
An sit aliqua non identitas inter intellectum et voluntatem dei. **V**
Questio. ij.

Utrum perfectiones attributales sint realiter diuina essentia. **Responsio.** **E. D**
Perfectio attributalis sumitur realiter et logicaliter et hoc dup- liciter: quia quidam sunt conceptus affirmatiui: quidam negati- ui.
Item absoluti et relativi. i. connotatiui. **A**

Inuentarium libri primi

Perfectio simpliciter dupliciter accipitur. **A**
Sepe doc. p. conceptum absolutum intelligit conceptum non res
latium. **A**
Attributum diuinum quomodo notificatur et quid est. **B**
An concedendum sit in deo esse perfectionem de virtute sermonis. **L. D**
Questio. iij.
An aliquid reale possit distingui secundum rationem ab aliquo reali. **D**
Idem et distinctum sunt passiones immediate consequentes illi
cui conueniunt. **A**
Distingui ratione multipliciter accipitur. **B. L.**
Et de ea diuersi diuersimode loquuntur. **Ibidem.**
Nihil reale potest distingui ab alio reali ratione: nec esse idem ratio-
ne cum alio reali. **D**
Quomodo intelliguntur he propositiones.
In eis que sunt forma, dispositio, et dispositum reducitur ad unum
in esse duo in consideratione.
Intellectus natus est diuidere adunata et c.
Multiplicitas est vel non est in deo.
Ens et unum dicunt eandem rem. Item bonum et verum.
Sortes in choro differt a sorte in foro.
Sortes puer differt a se sena. **L. ff**
An sciens significationem synonymorum possit ignorare synonymum
synonymum de alio possit dici. **B**
Synonyma accipiuntur dupliciter. **B**
Deus et deitas, homo et humanitas an sint synonyma. **B. Item**
quantus et quantitas.
Questio. iij.
An illud quod immediate et prime denominatur ab intentione uni-
uersalis et uniuocum: sit aliqua res vera extra animam intrinseca et
essentialis illis, quibus est communis et uniuoca distincta reali-
ter ab illis. **L**
De uniuersali secundum opinionem platonis per totam questionem quid est. Contra
quam ponitur hac conclusio. Nulla res realiter distincta a singu-
laribus et intrinseca eis est uniuersalis et communis eis. **L**
Diffinitio primo est substantie. Diffinitio et diffinitum sunt ean-
dem res quomodo intelligitur. **D**
Quid requiritur ad hoc quod aliqui termini dicantur conuertibiles. **D**
Diffinitio per additamentum quid est. **D**
Propositio est multiplex: et quod scientia est de solis propositioni-
bus siue sit realis siue rationalis. **L**
Aliquarum propositionum scientia est realis: aliarum rationalis/
quomodo intelligitur. **L**
Scientia quomodo dicitur esse de rebus. Et quid est scientia
realis vel sermocionalis. **L**
Uox homo quod primo significat affirmatiue vel negatiue. **ff**
Uox potest imponi ad significandum primo plura. **ff**
Intellectus intelligens hominem quid habet pro obiecto: quod
primo intelligat. **ff**
Color est obiectum visus quomodo conceditur. **ff**
Passio realis dupliciter accipitur: et quid est eius subiectum. **B**
Homo est primo risibilis quomodo conceditur. **B**
Agens naturale quid intendit: et quomodo quod producit in-
tendit. **D**
Quomodo concedi possunt he propositiones subnotate ipsius
philosophi.
Species est collectio multorum in unam naturam.
Participatione speciei plures homines sunt unus homo.
Eorum que sunt: quedam dicuntur de subiecto et c.
Diuisio substantie in primam et secundam: cuius est vel rerum vel
signorum.
Species sunt magis substantie quam genera. **lb. ff**
Quomodo concedende sunt ille propositiones.
Alique proprietates substantie sunt communes substantie pri-
me et secunde: quomodo conceditur.
Rerum quedam uniuersales: quedam particulares. Et quare
termini vocantur res. **ff**
Questio. v.
An uniuersale et uniuocum sit vera res extra animam ab indi-
uiduo cui inest realiter distincta: et ad multiplicationem indi-
uiduorum realiter multiplicata et variata.

Questio. vi.
An aliquid quod est uniuersale et uniuocum: sit realiter extra
animam: ex natura rei distinctum ab indiuiduo: quod non reali-
ter. **Responsio. L**
Opinio Seco. de uniuersalibus summatur. **A. B**
Et quomodo in qualibet re extra animam est natura et differentia
contrahens ad singularitatem: que natura formaliter distinguit a
differentia contrahente: et est prior ea naturaliter.
Et licet natura sit composita: non tamen complete uniuersalis. **Ibidem.**
Quelibet res singularis seipsa est singularis. **L**
Quid requiritur ad hoc ut aliquid sit commune seu ut sit uniuersale. **B**
Quid est uniuersale. Et quid requiritur ad hoc quod aliquid sit uni-
uersale. **B. L**
Omnis res extra animam est realiter singularis et una numero. **L**
Impugnatio rationum Seco. de differentia contrahente. **D**
An et quando a suppositione determinata ad confusam valet
consequentia. **L**
Nature repugnat multitudo numeralis et eadem in multis secundum super-
positionem personalem: sed non simplicem. Sic etiam dicendum de
dicari de multis. **ff**
Unitas sumitur multipliciter. **ff**
In omni genere est unum primum quod est metrum et mensura
aliorum: quomodo intelligitur. **B**
Solum in specie a thoma sit comparatio quomodo intelligitur. **B**
Tantum unum uni est contrarium quomodo intelligitur. **B**
Unitas speciuoca est realis quomodo intelligitur. **B**
A sorte et platone potest abstractus conceptus communis: sed non a
sorte et albedine: quare hoc. **D**
Sortes et plato conueniunt aliquibus: quia seipsis et non in aliis
quo. Et quomodo dicuntur conuenire in hoc in suppositione
simplici. **lb. Item. q. xi. B**
Prima diuersa que sunt: et quod non est idem aliqua esse diuersa et
esse differentia. **D**
Equitas est de se indifferens ad esse uniuersale et singulare quo-
modo intelligitur. **D**
Questio. vii.
An id quod est uniuersale et commune uniuocum sit quomodoque
realiter a parte rei extra animam. **Responsio. B**
Opiniones de uniuersalibus summatur colliguntur et recitan-
tur. **Ibidem.**
Ad quem sensum res potest esse subiectum aut predicatum. **L**
Nulla consideratione intellectus res potest mutari: sed bene de
nominacione extrinseca nominari. **L**
Intellectus non potest rem uniuersalem facere singularem: nec
econtra. **L**
Res cognita ex partibus vere et realiter diuiditur in suas par-
tes reales. non sic signum in signata. **L**
Nihil in rerum natura est comunicabile pluribus per identitatem
preter essentiam diuinam. **D**
Superius non est de essentia inferioris: nec includitur in eo. **D**
In creaturis non est distinctio realis inter suppositum et naturam. **D**
Questio. viii.
An uniuersale uniuocum sit aliquid reale alicubi existens subiectum.
Opiniones quattuor: de uniuersalibus recitantur: et adduntur
duo modi alij probabiles: quos doctor diffuse declarat secundum quod
uniuersale est in anima. Et quod uniuersale habet esse reale in anima
vel tantum obiectiuum. **A. B. L**
Opinio ponens entia habentia solum esse obiectiuum late impu-
gnatur: et ostenditur quod huiusmodi ficta non sint ponenda. Et quod si po-
nantur non sunt uniuersalia. **D**. per totam questionem.
Diffuse recitatur opinio de uniuersalibus: tenens quod uniuersale ha-
bet tantum esse obiectiuum in anima et nullum esse reale. Et late ponitur
imaginatio secundum illam opinionem. **B**
Alia opinio quod conceptus habet esse subiectiuum: et sic etiam uniu-
ersale recitatur. **L**
Ibi quid sit conceptus secundum duplicem opinionem. Et soluntur rati-
ones quas adducit Octauus pro illa opinione que ponit huius-
modi entia ficta.
Questio. ix.
An aliquid uniuersale sit uniuocum deo et creature.

in distinctiones eius. XLVIII

Uniuocum qd est: cui attribuit. Uniuocū sumit multipliciter.

B. S. Ibi quid equiuocū: quid denominatiuum.
Dabilis est cōceptus cōmunis deo et creature/predicabilis de
eis in quid et per se primo modo. **D**

Conceptus entis est cōmunis uniuocus omnibus existentibus
realiter extra animam. **E. S.**

Ens predicat in quid de omnibus cōceptibus absolutis.
Non tamē predicatur quidditatiue de oibus terminis: quia nō
de cōnotatiuis. **f. S. D.** Item dist. iij. q. viij. **L. Quod late et
clare explicatur ibidem. **D****

Denominatiuum resoluitur in duos conceptus. **D**

Ens est uniuocum deo et creaturis. **S**

Ens potest quidditatiue pdicari de qualibet re mundi id est cu
iuslibet rei termino eam absolute significante. **D.**

Item dist. iij. q. viij. **L**

Questio. x.

Utrum sit tantum vnus deus.

Opinio Scoti an possit probari qd est aliqd ens simpliciter pri
mum. **A**

Deus habet duplex quid nominis. **B.** Et fm hoc vel potest de
monstrari vnitas cause efficientis vel nō potest. **L. D. E**

Primitas cause efficientis efficacius probatur ex rerum conser
uatione q̄ factione. **L. D**

Tantum vnū est ens simpliciter primū: et illud est creditū. **f. S.**

Differentia inter causas essentialiter et accidentaliter ordinatas
que est: in quo subsistit. **J. L.**

An sit notum per experientiam: vel solum creditum esse causas
subordinatas essentialiter et accidentaliter. **J. L.**

Aliqd dependere essentialiter ab alio dupliciter potest intelligi. **L**

Secundū veritatē fidei ois causa in causando depēdet a deo es
sentialiter. Deus vero a nulla causa dependet essentialiter. **L.**

Secundum fidem nihil dependet essentialiter ab aliqua causa
creata/siue in causari siue in esse. **L.**

Per se et per accidēs quandoq̄ dicunt cōditionē rei naturalis:
quandoq̄ cōditionem propositionis. **D**

Et fm hoc multe p̄positiones veniūt distinguēde quia fm aliā et
aliā acceptionē per se vel per accidēs vere sunt aut false. **Ibidem.**

Quomodo ille sunt vere. **L.** Validum per se calefacit: Album per ac
cidēs calefacit. **D.** Nuscus est per accidēs causa statue: et ita de
similibus multis. **D**

Questio. xi.

Utrum cū vnitate numerali diuine essentie/et pluralitas p̄so
narum realiter distinctarum.

Recitatur opinio de hac materia. **B**

Quomodo probari potest nō identitas inter essentiam et rela
tionem fm Sco. ex natura rei. **L**

Distinctio realis personarum vnde colligit et sumitur. Et quas
re persone distinguuntur realiter. **L**

Distingui quid est: et quomodo illa de quibus dicuntur termini
contradictorij/necessario habēt inter se aliquam distinctionem
seu non identitatem. **L**

Quandocumq̄ de duobus terminis significatiue sumptis: idē
affirmatur et negatur ibi est aliqua distinctio. **f**

Cū vnitate eētie stat pluralitas p̄sonarū realiter distinctarū. **D**

Essentia et proprietates relatiue distinguuntur: et recipiunt p̄dis
tinctionem contradictoriorum et distinguuntur formaliter. **L**

Modus loquendi de distinctione formali fm **Sclā** nec est im
proprius/nec habet repugnantiā/nec implicat/nec ē frustra. **D**

Utrum cōcesso qd in diuinis sit distinctio formalis: veniat con
cedendum qd ibi sint plures formalitates. **S**

Non est concedendum de conuenientibus qd conueniant in ali
quo: sed in aliquibus sicut et de distinctis. **S. Item. q. vj. **D****

Essentia seipsa formaliter distinguitur a relatione. **S**

Et seipsa idētificatur realiter relationi. **Ibidem.**

Formaliter et formalitas an sint conditiones rerum vel propo
sitionum: et an distinctio formalis sit distinctio formarum.

Item qd formaliter vel formalitas non est inferius ad realiter
vel realitas. **J. L. **D****

Quodq̄ formaliter et formalitas sunt syncategoremata mixta
sicut perfectas per se. **J**

Non sequitur essentia et paternitas distinguuntur formaliter: er
go in patre sunt formalitates. **L.**

Formalitas quid est seu quid importat in proposito. **L. **D****

Non sequitur a et b distinguuntur formaliter: ergo a et b sunt for
maliter distincta fm **Lamera. **L.****

Quomodo sumitur esse in/cum in diuinis essentia dicitur esse
in patre: aut relatio in persona. **f**

Esse idem formaliter qd est. **L.**

Seu clarius quid dicit esse idem alicui formaliter. **Ibidem. Et
cui equiualeat esse idem formaliter.**

Regula vbi ponēda est distinctio formalis fm **Lamera. **L.****

Quare vel vnde est qd essentia dicitur formaliter a patre fm **Syra.**

Et est generalis notificatio distinctionis formalis. **L. **D****

Quid ē hoc dicere: pater et essentia distinguuntur formaliter. **D**

Distingui formaliter quid est. **D** Item. **J**

Constitutio p̄sonarū nō opponit simplicitati nature diuine: sed
nec p̄sonarum realiter distinctarum pluralitas. **P. **D****

Distinctio quandoq̄ est conditio propositionis et non rerū. **D**

Formaliter hoc vocabulum sumitur dupliciter. **R**

Cum inter rem et rationem nō est medium: an distinctio forma
lis possit dici realis vel rationis. **D**

Distinctio. iij. Questio. f.

Utrum primū cognitū ab intellectu nostro sit diuina essentia

Aliquid esse obiectum primum multipliciter intelligit fm mul
tos modos primitatis qui omnes notificantur. **B**

Deus nō est primū cognitū a nobis p̄mitate generatiōis: nec p̄
mitate adaequationis: sed p̄mitate perfectionis. **B. L. **D****

Est tamen principium nostre cognitionis. **D**

Questio. ij.

Utrum essentia diuina sit a nobis cognoscibilis.

Res dupliciter cognoscitur. in se et in conceptu. Et quid est hoc
fm vtrāq̄ opi. de conceptibus. **A. B. **L.****

Deus nō potest a nobis cognosci in se p̄ statūvie p̄sentis: sed in
conceptu nō solū simplici et cōmuni: sed etiā cōposito. **L. D. **f****

Omnis cognitio distincta est singularis et absoluta. **B**

Quomodo deus potest a nobis cognosci: an in se an in conceptu
simplici vel composito. **L. D. **L. **f******

Quid est deum cognoscere in conceptu. **f. **L.**** fm vtrāq̄ opi
nionem de conceptibus. **ibidem.**

An omnis conceptus significat naturaliter proprie: et que sic si
gnificat. An aliquis cōceptus significat ex impositione: et vnde
abstrahitur talis conceptus. **S. **D****

Quomodo res potest cognosci in alio seu conceptu. **L.**

Conceptus qd et qualiter significat: et an significat p̄ subordina
tionem: et quis conceptuum alteri subordinatur. **D**

Quomodo cōceptus cōnotatiuus dicitur simplex: cum signifi
cat vnum in recto et aliud in obliquo. **J**

An in vno conceptu simplici icludant diuersi modi significadi. **J**

Quō noticia abstractiua nō potest haberi sine intuitiua. **L**

Questio. iij.

Utrum de deo possumus habere plures cōceptus qd dicitatiuos. **B. **L****

Cōceptus quidditatiuus quid est. **A**

Quales conceptus p̄nt a nobis h̄fi de deo/late explicat. **B. L. **D****

Ens/verū/bonū an sint cōceptus qd dicitatiui conuertibiles. **L**

Et an sint quidditatiui respectu dei. **D**

Cōceptus p̄cretiui: vt sapiēs bonū/quō predicant de deo an cō
notatiue vel absolute. Sic de abstractis h̄mōi cōcretorū. **L**

Termini p̄uertibiles cōnotatiui nō sunt sp̄ termini synonymi. **D**

Conceptus pro eodē supponentes: sed diuersa cōnotantes pos
sunt dici distincti et non synonymi. **D**

Quis conceptuum quidditatiuorū dei sit simplicior et p̄fectior.
S. Item. q. ij. **p. **logi.****

De deo possunt haberi plures cōceptus quidditatiui: sed non
conuertibiles. **B. **L****

Item simplices denominatiui et cōuertibiles. **Ibidem.**

Questio. iij.

Utrum deum esse sit per se notum

Esse per se notum cui primo conuenit rei vel propositioni. **A**

Propositio p̄ se nota qd est: quid requiritur ad eius formationē.
B. D. Item. q. j. **p. **logi.****

Inuentarium libri primi

Propositio: deus est quam nos fouamus: et qua format beat?
videns deum quod differunt: et an habeant eadem extrema. **C. D. E. et.**
Item an ambe vel altera earum: et que illarum est per se nota vel
per aliam demonstrabilis. **E. f. G. H. I.**
An videns aliquid intuitiue vel abstractiue fouet eosdem conceptus cum non vidente respectu eiusdem rei. **J.**

Questio. v.

Utrum vniuersale comunissimum sit primum cognitum a nobis.
Cognitio rei confusa et cognitio distincta quid est. **B.**
Cognoscere confusum et cognoscere confuse quomodo differunt:
et quod cognoscere confuse dupliciter accipitur. **C.**
Conceptus simplex et conceptus compositus quid est. **D.**
Primum cognitum primitate generationis est singulare. **E.**
Primum distincte cognitum ab intellectu potest esse singulare
aut aliud a singulari. **f. G.**

Solum singulare potest confuse cognosci. **H.**
Comunissimum non est primum cognitum a nobis. **I.**
An causa naturalis se agat ad perfectissimum effectum in quem potest. **L.**

Questio. vi.

Utrum prima noticia intellectus primitate generationis sit noticia intuitiua alicuius singularis.
Aperitur totus ordo generationis potentiarum cognituarum tam quoad operationem sensus quam intellectus. **B. C.**
Cognitio nostra ortum habet a singularibus: et singulare sensibile primo intelligitur: et prima noticia singularis est intuitiua. **D. E.**
Utrum est quod pueri primo oves viros preses: et feminas in res appellat. **G.**
Que requiruntur ad hoc ut ovis vel aliud brutum: aut puer: vel faruus vnum singulare discernat ab alio: et unde est quod agnus primum sequitur omnes oves et cetera. **H.**

Quomodo verum est dictum philosophi quod nobis manifestissima sunt confusa magis. **H. I.**

Comune siue noticia comunis est duplex scilicet duplicem predicationem essentialem et accidentalem. **H.**

Noticia vniuersalis: dupliciter accipitur.

Item incomplezum est prius notum alio dupliciter accipitur. **H.**

In traditione doctrine quis ordo seruandus scilicet auditoris qualitatem. **I.** Et quod ordine illud tradit philosophus et cometa: dicens quod nobis manifestissima sunt confusa magis. **J. L.**

Triplex inuenitur modus compositionis. **J.**
Quomodo procedere oportet ab vniuersalibus ad particularia: et quomodo vniuersalia facilius cognoscuntur. **J. L.**

Questio. vii.

Utrum singulare potest distincte cognosci ante cognitionem entis vel cuiuscumque vniuersalis.

Comprehendere accipitur multis modis. **A.**
Cognitio distincta singularis non requirit necessario distinctam noticiam vniuersalis. **B.**

Quomodo singulare potest intelligi sine vniuersali: et res potest distincte cognosci sine eius diffinitione quidditatiua. **C. D. E.**

Diffinitio quomodo facit ad cognitionem rei. **E.**

Questio. viii.

Utrum ens quod est commune ad decem predicamenta et ad deum et creaturam sit obiectum adequatum: et primum intellectus nostri.

Aliquod est obiectum adequatum potest intelligi multipliciter. **A. B.**

Ad quem sensum conceditur: ens esse obiectum adequatum intellectus nostri: et quomodo potest predicari quidditatiue de qualibet re mundi. scilicet de termino cuiuslibet rei ea absolute significare. **C. D. E. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.**

Item dist. ij. q. ix.

Communissimum quod potest a nobis apprehendi est ens quod est vniuersum omni enti reali. **D.**

Utrum ens comunissimum sit naturaliter apprehensibile ab intellectu: et quodlibet contentum sub eo. **E.**

An sit aliquod obiectum motuum intellectus adequatum. **f.**

An dari possit terminus vniuersus significans absolute oes substantias et omnia accidentia. **G. H. I.**

An possit dari terminus quidditatiue superior ad substantiam qui sit genus ultra substantiam. **G. H. I.**

Questio. ix.

Utrum in omni creatura sit vestigium trinitatis.
Vestigium et imago in quibus conueniunt. **B.**

In quibus differunt. **C.**

Aliquod ducit in noticia alterius dupliciter: mediate vel immediate. **B.**

An imago sit prima similitudo totius vel accidentium. **E.**

Vestigium et imago in corpibus quod transferunt respectu dei. **f.**

Vestigium in creaturis capitur dupliciter. **D.**

Imago in creaturis capitur tripliciter. **E.**

Trinitate dupliciter concipimus: per propria et appropriata personarum. **f.**

Vestigium quid est. **B.**

Imago quid est. **B.**

Queliber creatura metaphorice et transumptiue potest dici vestigium trinitatis: sed non proprie. **D.**

In quibus proprietatibus que sunt in creatura consistit ratio vestigii. **E.**

Item an in realiter distinctis vel non. **J.**

Questio. x.

Utrum creatura rationalis sit imago trinitatis.

In qualibet creatura rationali et solus tali improprie reperitur imago trinitatis. **A. B.**

Et quare sola rationalis creatura dicitur imago dei: cum tamen ens vniuerso dicatur de deo et creatura. **B.**

Ratio imaginis in quo precise consistit: an in substantia anime in eius actibus vel habitibus. **C. D.**

Quomodo in anima ponitur imago trinitatis cum de ratione imaginis sit distinctio. **E.**

Utrum inter partes imaginis debet esse consubstantialitas: quod ponitur imago in anime substantia et eius actibus: inter que cum actus sint accidentia non potest esse consubstantialitas cum anime. **E. f.**

Respectu cuius obiecti precise est imago in anime. **G.**

Quomodo verum est dictum Augustini quod imaginem creatam non seruauit homo: sed perdidit. **H.**

Imago sumitur dupliciter. **H.**

Distinctio. iiii. Questio. i.

Utrum hec sit concedenda: deus generat deum.

Deus pro quo et quomodo supponit. **A.**

Nomina et verba predicabilia de deo sunt multiplicia. **B.**

Duplex est predicatio in diuinis: formalis et identica. **C.**

Regule plures de predicatione nominum in diuinis. **D.**

Suppositio termini multipliciter variatur: et in hoc est suppositio personalis simplex materialis. **E.**

Terminus absolutus et terminus concretus pro quo supponit. **f. G.**

Et quod terminus concretus duplex habet significatum sed solus supponit pro materiali. **f.**

Terminus habens significatum principale semper supponit pro illo et pro minus principali non supponit nisi ex adiuncto. **G.**

Deus quia concretum ratione sui modi significandi supponit pro supposito siue persona. **H.**

Attamen quando ponitur respectu termini precise supponit per essentia vel persona: supponit etiam quando pro essentia quod clare explicatur ibidem. **H.**

Differenter accipiunt doctores terminum deus in affirmatiua et negatiua. **H.**

Deus et deitas quomodo se habent ad inuicem et pro quo supponit quodlibet eorum. **H.**

Deus positum cum signo aietatis aut pluralitatis: quomodo et pro quo supponit. **I.**

Deus generat concedit: sed non illa: deus non generat deum. **L. Z.**

An concedendum sit (cum deus genuit deum) quod genuit alium deum vel se deum. **D. N.**

Utrum deus genuit deum an illa sit concedenda: deus est alius a deo. **D.**

Questio. ii.

An hec sit vera: deus est pater et filius et spiritus sanctus: per totam questionem.

Distinctio. v. Questio. f.

An essentia generet vel generetur: per totam questionem.

Predicabilium de aliquo quedam solum immediate et primo dicuntur de aliquo: quedam mediate: et quid est dici predicari de aliquo primo. **B.**

Generare/generari ponuntur in diuinis solum immediate. **B.**

Essentia nec generat nec generatur: annectitur persuasio huius veritatis. **C. A.**

in distinctiones eius. XLVIII

Generare quandoque sumit nominaliter: et hoc dupliciter: adiective vel substantiue. Quandoque participialiter. **D.** Et fin hoc aliter et aliter saluatur vel negatur ille propositiones. **E.** **Essentia** est generans: essentia est pater generans **rc. d. e.**

Essentia est res generans an sit concedenda: et similiter illa: essentia est pater generans. **E.**

Forma syllogistica an teneat in diuinis sicut in creaturis. **f.**

Essentia est pater filij an sit concedenda. **B.**

An bene sequitur: pater generat. ergo essentia generat. **D.**

An regula **O**clia sit vera: ob qua negat illa: **Essentia** est res generans. **f.** quando determinabile cum sua determinatione predicatur de subiecto: requiritur veritas trium propositionum si debet esse vera. **E. f.**

Questio. ij.

Utrum filius generetur de substantia patris: et ad que sensum conceditur filius esse de substantia patris. **p** totam questionem. **Quid** est aliquid de nihilo produci. **A. B.**

Utrum filius dicitur esse de substantia patris: quod dicitur de. **A. D.**

An potentia et actus sicut reperiuntur in creaturis: ita habeant locum in diuinis: vt essentia se habeat tanquam potentia respectu relationis. **relatio** quasi actus: et in quibus reperitur actus et potentia. **E.**

An essentia diuina se habeat quasi materia respectu personarum in diuinis: et an concedenda sit in diuinis quasi compositio/quasi imperfectio/quasi potentia **rc. f.**

Essentia habet totum suum esse sibi proprium in patre prius origine quam sit in filio: quomodo intelligitur. **B.**

Questio. iij.

Utrum essentia diuina sit terminus formalis generationis. **D.** **Aliud** est communicari per productionem: et aliud est esse terminum formalem productionis. **A.**

Communicari per productionem tripliciter accipitur. **B.**

Terminus sumitur multipliciter. **E.**

Terminus formalis in generatione substantiali: in productione rei simplicis: in nutritione **rc.** quid est. **D.**

An terminus mutationis et terminus formalis productionis quandoque coincident. **D.**

Terminus formalis et terminus totalis quomodo differunt late explicatur: siue terminus totalis productionis: ibi de termino formalis productionis filij. **D. E. f. B.**

Terminus formalis quare sic nominatur. **D.**

Eiusdem productionis possunt esse plures termini formales. **D.**

Terminus formalis est superior: ad terminum totalem. **B.**

An essentia vel relatio vel persona est terminus formalis generationis. **D.**

Quomodo persona capit esse per generationem: et quomodo sumitur ibi per. **f. l.**

An idem sit terminus formalis productionis filij et terminus totalis. **E.**

An filius sit terminus formalis generationis passiuæ. **A.**

Distinctio. vi. Questio. vnic.

Utrum pater genuit filium natura vel voluntate. **B. C. D.**

Generare voluntate vel necessitate seu voluntarie multipliciter accipitur. **A.**

Et fin multiplicem diuersam terminorum acceptionem diuersimode respondetur ad questionem. **B. E.**

Distinctio. vii. Questio. i.

Utrum potentia generandi in pre se sit aliquid absolutum vel respectiuum. **A.**

Potentia generandi quid est. **A.**

Principium elicitiuum quid est. **B.**

An generatio actiua elicitor vel sit elicitor. **A.**

An quicquid elicitor producit. **B. C. D. E.**

Quid est esse elicitor: quid dicit nomen elicitor/elicere. **A.**

Item elicitiuum. **B. C. D. E.**

An persona vel essentia vel relatio sit principium elicitiuum generationis actiue. **E.**

Idem elicitor: et an idem sit elicere et producere. **E.**

Principium productiuum quo et principium elicitiuum idem sunt. **E.**

An generatio passiuæ sit producta. **f.**

An relatio sit principium determinatiuum essentie. **B.**

Questio. ij.

Utrum absolutum sub ratione essentie vel ratione attributali sit potentia generandi. **D.**

Intellectus/voluntas dupliciter accipiuntur: et quando sunt termini synonymi. quomodo differunt in conotato. **A. B.**

Item distinctione. **ij. q. f. v.**

Intellectus est principium producendi verbum: voluntas est principium producendi spiritum sanctum quomodo conceditur: et quis est earum intellectus. **A. B.**

Et quomodo in illis propositionibus includitur quandoque perfectitas conditio propositionalis. **Ibidem.**

An productiones in diuinis fundantur in actibus essentialibus: an sint in diuinis actus essentialis. **E.**

An ad distinctionem emanationum in diuinis requiritur distinctio in principijs elicitiuis. **E.**

An essentia sub ratione intellectus vel voluntatis sit principium filij aut spiritus sancti. **E.**

Quicquid est in diuinis absolutum/est principium elicitiuum tam generationis quam spirationis. **D.**

Questio. iij.

Utrum potentia generandi possit concitari filio: et quis est intellectus huius questionis: et quotuplex. **A. E.**

Secundum generandi tripliciter accipitur. **B.**

Potentia generandi non potest concitari filio: ita vt filius generet. **E.**

An aliqua perfectio sit in patre que non est in filio: nec potest ei concitari. **D. E.**

Perfectio simpliciter dupliciter accipitur. **D.** **Item** distinctio. **f. q. f. tertij.**

Distinctio. viij. Questio. f.

Utrum diuine simplicitati repugnet esse in genere predicamentali. **Responsio** doc. q. sic.

Recitantur eius motiua. **A. B.**

Ostenditur oppositum probabilius. **C. D. E.**

Respondetur ad rationes. **Declam. f. B.**

Deus est in genere predicamentali. **C. D. E. rc.** **Probatur** autoritate et ratione.

Aliquid esse in genere predicamentali dupliciter accipitur. **D. E.**

Et quo illorum modorum deus est in genere. **E.**

An sit de ratione generis que per ipsum genus contentum sub genere ab aliquo separetur. **f.**

Quo intelligitur per se. **Transcendentia** non sunt genera. **f.**

Quid requiritur ad esse genus. **D.** **Item. q. ij. A.**

Deum poni in genere quid est. **D.**

Deum ponere in predicamento non est ipsum incarcerare seu implicare. **D.**

Questio. ij.

Utrum aliquid simpliciter simplex possit esse in genere. **E.**

Simpliciter simplex quid est. **A.**

Similiter simplex est in genere. **B.**

Conditiones requisite ad esse generis quot et que sunt. **A.** **fin** **opi. Declam.**

An qualitati et quantitati sit aliquod genus commune. **A.**

An quelibet due species habent unum genus eis adequatum. **D.**

Quomodo genus non est pars rei neque differentia. **D.**

Item genus est pars forme: species pars generis. **D.**

Regule tres plurimum valentes ad cognoscendum multarum propositionum veritates. **D.**

Per actum exercitum sepe intelligitur actus signatus. **Item** per res nomina rerum: et nomina rerum quandoque attribuitur signis. **D.**

Que conuenientia et qualis sufficit et requirit ad abstrahendum conceptum essentialē vel accidentalē additiuum vel conotatiuum late examinant. **Ibidem** quod tales conceptus significet. **E. f.**

Item distinctione. **xvij. q. vij. D.**

An quibuscumque indiuiduis specie differentibus dabilis est conuenientia maior: essentialis eis adequata. **f.**

Questio. iij.

Utrum omne genus diuidatur in suas species per differentias diuisiuis generum et constitutiuis specierum. **A. B.**

Non omne genus diuiditur in suas species per differentias diuisiuis generum et constitutiuis specierum. **A.**

Res simplex an sit diffinibilis diffinitione proprie dicta. **E.**

Conceptus speciei an sit ita simplex sicut conceptus generis. **E.**

Inuentarium libri primi

Genus importat totum esse speciei. E
¶ Questio. iij.
Utrum genus et differentia important eandem rem primo. A
Differentia accipitur multipliciter. A
Ibi de differentia essentiali et accidentali: et vñ sumit qñs ear. B. B
Genus et differentia quomodo et vnde differenter sumuntur. C
Significare primo quid est. E
Quomodo aliqua differentia dicitur essentialis si non est pars rei nec de essentia rei: et sic de cōceptu. E
Differentiam sumi ab aliqua parte quid est. B. C
Quomodo differentia aliquid distinguitur ab alio. F
Ad quem sensum conceditur specie aliqua distingui ab alia per differentiam. F
Differentia an sumat a materia et forma vel a forma tantum. G
Genus quomodo importat totam rem: et cum additur sibi differentia an fiat nugatio. D
Quomodo genus et species distinguuntur si genus totū significat qñ species et multa alia. F
¶ Questio. v.
Utrum deus possit diffiniri diffinitione nō data per additamentum. A. B
Diffinitio nō data per additamentū accipitur dupliciter. A
Deus nō potest diffiniri diffinitione proprie dicta. B
¶ Questio. vi.
In omni diffinitione cōpletissima debent poni omnes differentie essentielles cum suo genere generalissimo. B
Differentie ordinantur dupliciter. A
Eiusdem possunt esse due differentie conuertibiles. B
Differentia non est genus nec species: quia nō importat formas liter res totales: sed partes rerum. B. fm Ocham
¶ Questio. vii.
Utrum solus deus sit immutabilis. B. F
Mutari accipitur multipliciter. A
Et mutabile similiter. F
Scdm aliam et aliam acceptionem mutari et mutabile deus est simpliciter immutabilis et solus. Quandoqñ hoc etiam conuenit creature. B. F. B
Quomodo deus non est mutatus localiter ex noui loci in quo prius non fuit creatio. E
Quomodo differenter angelus est simplex: et deus acaia rōnalis. D
Simplicitas vnde cōuenit rei: et qñ est multiplex simplicitas. D
Quomodo deus est simplicissimus: et qñ psonarum pluralitas et constitutio earū de nullatenus repugnat diuine simplicitati etiā simplicissime. Quodqñ talismodi simplicitas in nulla creatura reperitur. E
An propter vitare processum in infinitum oportet ponere qualitatē siue creaturam nullius receptiuam actiue: sed que tantum potest recipi in alio. G
¶ Distinctio. ix. Questio. f.
Utrum filius vere generetur a patre. Responso qñ sic: sed hoc solum fide creditur. A
Impugnatur ratio Scoti qua ppare nititur productionem in diuinis. B. C. D. et c.
Per rationē formalem quid intelligit: vel quid est aliqd conuenire alicui ex ratione sua formali. B
Producere noticiā genitā nō est de ratiōe formali intellectus perfecti: sed cognitiue tendere in obiectū. E. D. E
Licet producere in genere non dicit imperfectionē: tamen producere noticiam sui perfecte etiam imperfectionis est. E
¶ Questio. ij.
Utrum generatio in diuinis sit vniuoca vel equiuoca. A
Generatio vniuoca et equiuoca in creaturis distinguuntur. A
In oī generatē est cōsiderare qd et quo: similiter et in genito. A
Generatio vniuoca in generatione accidentis vel substantiali que est. Et quot sunt gradus in eadem. B. E
An eiusdem generatōis possunt esse plures termini formales. E
Et de duplici acceptione terminū formalis. E
An paternitas et filiatio sint alterius rationis. D
Sic constituentia et constituta. A
Que dicuntur esse eiusdem rationis. D

Non potest esse minor distinctio in constituentibus qñ in constitutis. F
Generatio in diuinis licet nec sit simpliciter vniuoca nec equiuoca: magis tamē assimilaf generationi vniuocae. E
An quia constituentia sunt alterius rationis: oportet supposita constituta esse alterius rationis. F
An quia constituentia sunt primo diuersa: constituta etiam sunt primo diuersa. Que dicuntur primo diuersa. B
An aliqua esse eiusdē rationis vel primo diuersa cōpetit eis mediate vel immediate solum. B
Aliqua predicata denominant ea quibus conueniunt tantū immediate: aliqua quibus mediate conueniunt. B
Stat aliqua plus conuenientia magis differre qñ minus conuenientia. F
Quomodo differunt esse primo diuersa et esse alterius rōnis. B
¶ Questio. iij.
Utrum generatio filij sit eterna. conclusio qñ sic. A
An in diuinis sit admittēda aliqua prioritas alia a prioritate bu rationis. B
Pater est prior filio origine quomodo intelligitur. B
An sicut in diuinis conceditur aliqua prioritas: ita sint cōcedēda signa prioritatis et instantia et c.
Recitat opinio Scoti et impugnatur a doctore et explicantur modi septem prioritatis. E. D. Per totam questionem. Et ostēditur qui ex eis habent locum in diuinis.
Ordinata fm prius et posterius sunt in duplici differentia. E
Quibus ordinatis fm prius et posterius cōrespōdent aliqua signa prioritatis fm que ordinantur: et quibus non. E. B. D
An essentia sit prior persona et proprietate relatiua. A
Item spiratio actiua generatione actiua et c. D
Qui modi prioritatis et posterioritatis reperiunt in diuinis. F
Quis modus loquēdi seruandus est in diuersis locis prioritatis. B. D
Pater prius creat filio: prius intelligit pater qñ filius quomodo sunt concedende. F
Ordinatis fm prius et posterius quibus realiter cōrespōdet aliqua extrinseca: sed que ordinantur fm prius et posterius: his dū tapat cōrespōdent signa prioritatis et non alijs. E. B
¶ Distinctio. x. Questio. f.
Utrum voluntas sit principium productionum spiritus sancti. Recitat opinio Scoti p certas ppositiones in qbus pbat emanatio personarum in diuinis p ser ppositiones. B. C. D. et c.
In summa deitatis essentia productio realiter est ponenda. probatio fm Sco. B
Tantū due productiones in diuinis sunt possibiles. Probatio fm Sco. E. D
Dualitas diuinarum productionū infert trinitatē suppositiū. E. Probatio fm Sco.
Trium diuinorum suppositiū vnū est pducēs tm: aliud pducēs et productū: tertium pductū tantū. Probatio fm Sco. F
Persona pducēs et pducte distincte realiter in vna summa natura identificantur essentialiter. Probatio fm Sco. G
Licet inter supposita diuina nulla sit pfectionis disparitas: tamen inter eas ordo originis et positatis. D. fm. Sco. probat.
Voluntas est principium elicitiuum spiritus sancti. F
Supposita productione in diuinis nō potest sufficienter probari qñ sint ibi plures productiones.
Aut dualitas productionū seu due persone et vna improducta: sed hoc est fide creditum. F
An voluntas in quātum voluntas vel in quātū infinita sit principium spirandi spiritum sanctum. A
An spūs sanctus qui procedit actu voluntatis sit p cognitus. A
¶ Questio. ij.
Utrum spiritus sanctus libere producat. D. E
Quid est liberum necessarium naturale. B
Principium naturale necessarium et liberum a diuersis multipliciter notificatur. B
Agere naturaliter vel libere quid est. B. E
Item producere libere quid est fm Oyta. E
Et quō cōcedit illa: spūs sanctus nō pducit a voluntate. Ibidem.

in distinctiones eius. XLVIII

No est incoeuens idē pducī naturaliter libere et necessario. **D**
Quomodo volūtas nō potēs peccare dī liberio: volūtatē potēs
te peccare. **E** de qua libertate loquunt̄ ibi doctores multiplis
citer explicatur. **E**

Libertas puenit rei pfecte i ordie ad id ad qd̄ ptingeret se h̄s. **F**
An libertas cōuenit deo respectu sui ipsi: et an repugnet necessi
tati. **F**

An libertas voluntatis sit quid distinctum a voluntate. **F**

¶ Distinctio. xj. **Questio. j.**

Atrum spiritus sanctus procedit a patre et filio.
Conclusio fidei. Spiritus sanctus procedit a patre et filio: offen
ditur contra grecos: quorum error: explicatur auctoritate ecclesie
sive per persuasionem rationabili. **A. B.**

Ad productionem amoris que requiruntur et sufficiunt. **E**
Quō tēporū successu alia et alia in symbolis sunt posita de veritate
fidei sine additiōe impetrati vel noue veritatis editiōe. **D**

Intellectus et volūtas non sunt in deo duo pncipiā producti
ua ordinata inter se: neq; sunt potētie operatiue in deo: sed in
creatura sunt operatiue et productiue. **E**

Non oportet tantā esse distinctionem in relatiuis sicut in cores
latiuis. **D**

¶ **Questio. ij.**

Atrum spiritus sanctus posset distingui a filio si nō procederet
ab eodē: et q̄ multiplex potest esse intellectus huius questio
nis. **A. D.**

Dabens aliqd̄ reale sibi intrinsecū distinguit per ipsum ab alia
re non habēte tale intrinsecū. **B.** Item. dist. ij. q. j. et. ij.

Filiatio distinguit a spiratione passiuā realiter. **B.**

Quot sūt relatiōes realiter distincte i diuinis: tot sunt ibi psonē
Nō sequit̄ euidēter: pater et filius et spūsanctus sunt tres persone
et vnus deus: ergo spiritus sanctus procedit a filio. **E**

Necessario sequitur: spiritus sanctus nō procedit a filio: ergo nō
distinguitur realiter ab eo. **E**

Cū in diuinis sunt quattuor relatiōes: cur nō ponūtur etiam ibi
quattuor psonē: et penes quas relatiōes distinguunt̄ psonē. **E**
An illa ratio valeat cōtra grecos: spiritus sanctus nō pcedit a fi
lio: ergo non distinguitur a filio. **D**

¶ Distinctio. xij. **Questio. j.**

Atrum pater et filius sint ynum pncipiū spirans spiritus sanctū
In patre et filio est vna spiratio actiua. **A.**

Cum spirare primo et immediate p̄dicat̄ de cōstituto qd̄ nō est
formaliter suppositū: quō etiā p̄dicat̄ de patre et filio. **D.**

Quare p̄ et filius dicunt̄ vnū pncipiū spirans spūsanctū. **B. C.**

Opinio **O**clā de cōstituto qd̄ nō est formaliter suppositū cui
primo cōuenit spirare impugnat̄ a Gregorio. **E.**

Respondetur ad rationes Gregorij. **P.**
Responsio **O**clā: an ille affirmatiue sint cōcedēde pater et fi
lius sunt vnus spirator: vnum pncipiū spirans. **D.**

Sic de negatiuis nō sunt duo pncipiā: nō sūt duo spiratores. **B.**
Tres psonē sunt vnū pncipiū creature: et sunt vnū pncipiū
spūsancti: quō in illis diuersimode accipit̄ nomē pncipiū. **L.**

Quomodo verū est qd̄ spirare dicit̄ de cōstituto quod nō est for
maliter persona: cum actus sunt suppositorum. **L.**

Quomodo cōceditur in diuinis esse quattuor cōstituta et non
quattuor: sed solum tres personas. **N.**

Suppositio terminorū in diuinis mediata et immediata que est
et qui termini supponunt̄ mediate: vel immediate si de consti
tuto ex essentia et spiratiōe dicitur spirare: licet non sit formali
ter suppositū quare non dī cōsimiliter de essentia generare. **L.**

Pro essentia vel persona in diuinis. **D.**
De hoc ponūtur septem regule sicut in Camera. **Ibidem.**
Aliqua distingui psonaliter dupliciter accipitur: et quorū est. **P.**

¶ **Questio. ij.**

Atrum pater et filius spirant spiritus sanctum in quātum sunt vnū
vel in quātum sunt distincti. **D.**

Pncipiū elicitiuū spūsancti est precise voluntas diuina. **B.**
Item dist. vij. q. j. et. ij.

Quid intelligūt̄ doc. et sc̄ti p amorē iocūdū/mutuū/repēsuz et c.
quo se diligūt̄ pater et filius spirantes spiritus sanctum. **E.**
Cum pater et spiritus sanctus se diligunt̄ amore essentiali et com

muni: quare non ita pducunt alia personā sicut pater et filius
se diligendo spirant tertiam personam. **E.**
Spirare primo conuenit vni cōstituto ex essentia et spiratione
actiua. **E.**

¶ **Questio. iij.**

Atrum pater et filius spirāt omnino vniformiter spiritus sanctū. **B.**
Dictio vniformiter accipitur dupliciter. **A.**

Explicatur ad quem sensum pater et filius spirant vniformiter
spiritus sanctum. **B.**

Et resoluuntur auctoritates sc̄torū q̄ vident̄ esse in contrarium. **E.**
An in aliquo sensu possit cōcedi pater prius origine spirat̄ q̄ fi
lius. **B.**

¶ Distinctio. xij. **Questio vnica.**

Atrum generatio filij sit spiratio. **E. F.**
Difficile est personarū emanationē explicare. **A.**

Nec est a nobis pfecte cognoscibilis in via spūsancti processio:
seu generationis filij et spirationis spiritus sancti distinctio. **E.**

Generatio sumitur dupliciter. **B.**
Imaginatio pulchra productionis personarū in diuinis ex qua
claret differentia generationis et spirationis. **D. E.**

Spiratio spiritus sancti non est generatio filij. **F.**
Quomodo intelligitur omnia in diuinis sunt idem vbi nō ob
uiat relationis oppositio. **D.**

Generatio et spiratio actiue sumpta non distinguuntur realiter
sed passiuē. **F. D.**

Quare productio spūsancti nō est vere generatio. **B.**
Ad distinctionē reale relationū in diuinis qd̄ requirit̄ et sufficit. **D.**

¶ Distinctio. xij. **Questio. j.**

Atrum spiritus sancto cōpetat duplex p̄cessio tēporalis et eterna:
Producere/ p̄cessio tēporalis/ p̄cessio eterna quid est. **B. C.**

Item dist. xvj. q. vnica. **A.**
Processionis tēporalis spiritus sancti notificatio et explanatio
quoad singulas clausulas. **E. D.**

Processio an sit terminus notionalis vel essentialis. **E.**
Illapsus sanctificatiuus quid est. **E.**

Dona quare dantur a deo: ad quid: et quoduplicia sunt dona in
quibus procedere dicitur persona diuina temporaliter
Item de appropriatione donorū ad personas diuinas
Et an in omni dono intellectus mittatur filius temporaliter. **D.**

Mittere personam diuinam ad hominem quid est: ad quos per
sona mitti dicitur. **D.**
An sit concedendū: et ad quā intellectū/ q̄ est duplex spūsancti
processio: eterna et temporalis: et q̄ vtraq; est realis. **E.**

Processio temporalis an sit res vna: absoluta vel relatiua. **E.**
Ad quem sensum quandoq; p̄cessio tēporalis negatur ab eter
na. **E**t an differant processio temporalis et eterna. **E.**

¶ **Questio. ij.**

Atrum spūsanctus detur in psona p̄pria vel tantū sicut in dona sua. **E.**
Processio/ datio/ missio quomodo differunt. **A.**

Dari quid est: et quomodo aliquid dicit̄ alteri dari. **B.**
Item spiritus sanctus quando datur creature rationali.
Spūsanctus nō datur in dono creato nisi solum charitatis. **E.**

Et quare magis datur in dono charitatis q̄ in alijs. **E.**
Cum deus est vbiq; quomodo dicit̄ alicui de nouo dari. **D.**

Et quomodo dicit̄ esse solum in bonis et nō in malis. **Ibidem.**
Quare deus non acceptat hominē sine spiritus sancti datione et
charitatis infusione. **F.**

¶ Distinctio. xv. **Questio vnica.**

Atrum quelibet persona possit mittere et mitti: p̄ totā questionē.
Mittere mitti quid est: quomodo differunt: quibus psonis cō
ueniūt an sint notionalia vel essentialia. **A. B. C.**

An sicut mitti includit pducī: ita mittere includit producere. **E.**
¶ Distinctio. xvj. **Questio vnica.**

Atrum persona diuina visibiliter mittatur.
Missio tēporalis et eterna/ missio visibilis et inuisibilis qd̄ est:
quomodo differūt: quomodo fiunt: quid per huiusmodi mis
sionem visibilem significatur. **A. B.**

An missio visibilis spiritus sancti semper significet gratiam tūc
p̄imum conferri et dari. **B.**
Spūsanctus in quadruplici specie apparuit: et quare hoc: quid
p̄ iij

Inuentarium libri primi

significanti huiusmodi apparitiones multipliciter facte. **B**
Cur missio visibilis spiritus sancti solum in noua lege facta est
christo et discipulis. **L. E**
Gratia christi quomodo redū dat a xpo in nos: et quō ab apo-
stolis: quomodo in sacramentorum collatione. **D**
An signa visa in missione spiritus sancti fuere vere res vel appa-
ritions tantum. **E**
An inuisibilis missio spūs sancti requirat necessario pcedere mis-
sionem visibile: ita q nulli mittatur inuisibiliter cui nō datur
visibiliter. **S**

Distinctio. xvij. Questio. f.

Utrū preter spiritū sanctū necesse sit ponere charitatē absolutā
creatā: animā formaliter informantē: ad hoc vt sit chara et ac-
cepta deo

Animā esse gratā et acceptā deo quid est. **A. B**

Cōplacētia dei in rebus est multiplex: generalis et specialis: et
illa triplex. **B**

De potētia dei absoluta potest aliq̄s esse charus deo sine omni
forma sibi inherēte: sc̄ de potētia dei ordiata. **D. L. D. N. D.**

Deus cōtingenter acceptat aīam ad vitā/etiam quacūq̄ forma
supernaturali posita in ea. **E**

Gratia et charitas q̄nc̄ sumunt absolute: q̄nc̄ connotatiue. **f**

An aliquis potest esse charus et gratus deo sine omni acq̄sitiōe
vel deperditione qualitatis absolute: et vbi lapsus tēporis nō
est in causa sine mutatione facta in deo vel aīa gratificata. **S**

Item distinctio. xiiij. quarti. q. xv.

An ad trāsītū cōtradictōriōrū sufficiat sola tēporis trāsitiō: aut
potētialis successio vel mutatio. **S**

Act⁹ diuine cognitiōis necessario trāsīt i omne cognoscibile. **Z**

Potentia dei absoluta et ordinata quid est. **D**

Laudabile accipit multipliciter: et an aliqd sit de se laudabile

Item quid dicitur laudabile. **J**

Necessitas duplex: conditionata et absoluta. **J**

An aliquis potest esse charus sine charitate. **Z**

Quō deus dicit diligere non diligētes se cōplacētia generali: quō
cōplacet in omni creatura: in omni iusticia et c. **Z**

An necessario diligat charitatē/iusticiā/et habētes vtutes. ibidē

An actus eternus necessario trāsēat sup obiectū eternū: sine cu-
ius participatione non potest de nouo trāsire sup obiectū: et
quomodo intelligitur. **Z**

An act⁹ viatoris pōt ex charitate elici et nō ad p̄mū acceptari. **Z**

Obiectum est termin⁹ ampliat⁹ ad quinq̄ tēpora. **Z**

An actus eternus in deo/necessario trāsēat sup obiectum. **Z**

Actum trāsire super obiectum quid est. **Z**

Questio. ij.

Utrū aliquis actus potest esse meritorius sine charitate forma-
liter animā informate late descenditur questio et concludit q̄
sic per totam questionem.

Sine gratia increata/que est spūs sanctus et volūtas diuina: nul-
lus actus potest esse meritorius. **B**

Ad actū esse meritoriu: quarū circūstantiarū integritas requiri-
tur. **B**

Questio. iij.

Utrum de facto omni actui meritorio creata charitas presup-
ponatur. Respondet q̄ sic fm legē ordinatā. **B. E**

Quomodo intelligende sunt multe auctoritates scripture q̄ vis-
denē velle q̄ merces debet operi et ita non gratie: qd̄ late exas-
minatur p̄ multas argumētationes in oppositum. **D. E**

Ad meritū vite eterne q̄ req̄runt principaliter et p̄cise. **f**

Cur volūtas magis meretur per gratiā q̄ sine ea. **f**

An actus meritorius et nō meritorius sint eiusdem rationis. **f**

An ad actū meritoriu presupponit charitas: quia p̄cise est ras-
tio acceptandi actum illum. **S**

Actus meritoriu an potius est a volūtatē nra q̄ ex charitate. **S**

An homo qui ad beatitudinē naturaliter ordinat possit eam ex
naturalibus cōsequi. **D**

An actus magis debitus sit minus meritorius: et an debitu mi-
nuit rationem meriti. **D**

An operis difficultas et labor: faciāt actum magis meritoriu. **D**

An meritum commensurat perfectioni charitatis an labori. **D**

An meritum etiā attribuatur actibus aliarū virtutum. **D**

Questio. iij.

Utrum charitas possit augeri: per totam questionem.

Augmentatio quid est. **A**

Recipere magis et minus dupliciter accipitur. **A**

Forma habet latitudinem an sit vera. **B. S**

An aliqua forma suscipiat magis et minus: et ad quē intellectu

hoc venit concedendum. **B**

Forma augmentatur an sit vera de rigore verborum: et ad quē

sensum conceditur. **B. S**

Augmentatio est multiplex: intensiua et extensiua.

Et illa duplex: cui addunt multe alie diuisiones/acceptiones et

augmētatiōes: et quotupliciter fieri habeat augmētatiō et c. **D**

Aliquid fieri in instanti quid est. **D**

Utrum augmētatiō sit species motus et alteratiō. **B. J**

Latitudo quid est: et q̄ est duplex: intensiua et extensiua. **E**

Gradus quid est. **E**

Augmētatiō continua potest fieri dupliciter. Et quid est aliqd

continue successiue augeri. **E**

Propositiōes plures ponuntur de formariū augmētatiōe: et subi-

ecti qualitatiua denominatiōe forma intensiua vel extensiua. **f**

An gradus qualitatis intensibilis possunt naturaliter intuitiue

videri. **D. Item. q. vij. A**

Charitas auget et potest augeri in tēpore et instantanee. **B. D**

Charitas augmentabilis est a viatore per actus ex gratia proce-

dentes merito. **D. J. A**

Charitas quō dicit augeri: et ad quem sensum: et quomodo pre-

existens augetur et manet. **J. Z**

Alterabile quid est: et quomodo differt ab augmētabili. **J**

Nihil dat quod non habet: quomodo conceditur. **J**

Non oportet denominationē cōsequētem alicui ratione forme/

etiam cōuenire forme. **J**

An charitas possit minus sicut potest augeri: late extēditur hoc

dubium. **Z**

Feruo: charitatis quid est. **Z. D**

An veniale diminuat charitatem. **Z**

Et an feruo: charitatis p̄ p̄ctm veniale diminuat ibidē. **Z. D**

Cōparādo hoīem cū veniali p̄ctō ad aliquē sine veniali respectu

dei/ceteris parib⁹ an aliq̄s illoz sit plus char⁹ deo q̄ ali⁹. **D**

Questio. v.

Utrū charitas preexistēs maneat in fine augmētatiōis. Respō-

detur q̄ sic. **A**

Termini motus per se sunt impossibiles.

Et sunt non esse et esse eiusdem forme. **B**

Nō semp generatio vni⁹ est corruptio alterius. **B. Item. q. vij. J**

In eodem subiecto potest esse charitas maior et charitas minor

quia pars et totum. **B**

Nec nō idem est magis et minus intensum. **Ibidem.**

Magis et minus quomodo sunt contraria denominatiue tan-

tum. **B. Item. q. vij. D**

Questio. vi.

Utrū in augmētatiōe charitatis aliquid realiter differēs a prio-

ri sibi adueniat. Responso q̄ sic. **B**

Differētia inter generationē et augmētationē: et q̄ generatio

tripliciter accipitur. **E**

An oēs forme sint augmētabiles: et an aliqua forma substantia-

lis creata vel creabilis.

Itē an quātitas fm vnā opinionē sit augmētabilis intensiue. **D**

Inter indiuidua eiusdem rationis potest esse ordo perfectiōis

et essentialis. **D**

Nulla substantia per naturam est augmētabilis. **D**

Secus de potētia diuina de substantia creabili. **Ibidem.**

Questio. vij.

Utrū illud qd̄ i charitatis augmētatiōe addite sit eiusdē speciei

specialissime cum charitate pcedēte sepata ab ea. **R̄s̄o sic. B**

An gradus charitatis superadditi possunt intuitiue videri vn⁹

sine alio. **A**

Quomodo differunt augmētatiō quantitatis ab augmēta-

tiōe qualitatis. **B**

Qua vnione vnunt partes charitatis: an se totis: et quomodo

in distinctiones eius. XLVIII.

factum unum numero: et an duo accidentia solo numero differantia possunt esse in eodem.
Quomodo saluatur vnitas speciuoca inter charitatem magis et minus intensam.
Quomodo et quando ex duobus in actu fit vnum tertium.
Quo accidentia differantia numero faciunt vnu numero.
Ad abstractu conceptu quidditatiu cōem qd requirit.
Item dist. viij. q. ij.
An possibile sit duo accidentia numero differentia facientia tamen vnum accidens esse in eodem.
Quo termini motus sunt incōpossibiles.
Item. q. v. B
An in augmentatione charitatis gradus maneant simul et sibi inuisem coniungantur.
An semper cōpositius sit minus perfectū minus cōposito.
Forma est simplex essentia quomodo conceditur.
Charitas maior et minor ad que sensum dicuntur cōtrariari.
Item. q. v. B
An quelibet forma et totalis et partialis denominat subiectu: et qua denominatione.
Album est quod est nigro impermixtus: quō intelligitur.
Album condensatum quando dicitur fieri magis album.
An gradus successive adgeniti sint accidentales prioribus vel essentielles in augmentatione qualitatis.
An augmentatio est generatio.
Et an vniuersaliter generatio vni sit corruptio alterius. ibidē.
Item. q. v. B
An in augmentatōe charitatis gradus sint eiusdē speciei essentialis: et differant solo numero.
Species habent se vt numeri quomodo intelligitur.
An oia indiuidua eiusdē rōnis sint eiusdē pfectōis eēntialis.
Item. q. v. B
Aqua conuenientia essentiali et solū tali pot sumi cōceptus speciuocus.
Item dist. viij. q. ij.
An oporteat omnia indiuidua esse similia et in quo.
Item. q. v. B
An sit dare summam charitatem cui repugnet augmentari.
Augmentatio extensua dupliciter accipitur.
Augmentatio extensua que et qualis procedit in infinitum per potentiam dei.
Non est dabilis maxima aqua creabilis.
Augmentatio extensua per modum rarefactionis an procedat in infinitum.
Charitatem in infinitum augeri quid est.
De intensione formarum in subiecto et extra subiectu: an possit fieri in infinitum.
An finitum additum finito faciat infinitum.
An p diuinā potētia pot charitas sine termino augmētari.
An si deus in qualibet parte proportionali hōre pduceret gradum charitatis: charitas in sine hōre creata esset infinita: et si casus ille sit possibilis.
Quā a natura cōstatiū determinata ē quātitas: quō intelligit.
Quātū est in potētia: tātū ptingit esse in actu: quō intelligit.
An producere charitatem infinitam repugnet deo subiecto vel charitati.
An charitas xpī fuit simpliciter summa creabilis et possibilis.
An deus potest omnia producibilia simul producere sicut potest omnia producibilia simul cognoscere: et vnde est q potest secundum et non primum.
Distinctio. xvij. Questio vnica.
An donū dicat proprietatē personālē per totā questionem.
Donum et datum quomodo differunt: et q tam donum q datum dupliciter accipitur.
Imaginatio pcessionis spūs sancti virtute amoris pducti.
An donum sit solius spiritus sancti: an etiam filij aut patris.
Cui spiritus sanctus dicitur donari: an patri an filio an creature rationali et solum tali.
An donū sit proprietatē personālē cōstitutiuā spiritus sancti.
Donum et donare distinguuntur formaliter.
Proprietatē personālē sumitur dupliciter.
An donum dicat respectum ad creaturam.

Sancti frequenter nominant nomina connotatiua creaturam et supponentia pro deo nomina relativa.
Distinctio. xix. Questio. i.
An psonae diuine sint fm magnitudinē perfecte equales.
Magnitudo vel magnum capitur quadrupliciter: et habent se illi modi fm superius et inferius.
Quantitas est quadruplex.
An vna persona dicatur equalis alteri propter vnitatē essentiae vel propter realitatem relationis.
Equale vel inaequale sumit quadrupliciter: et sunt illi modi imptinentes ad seinuisem.
Magnitudo quomodo accipitur in diuinis a sanctis: an absolute an relatiue.
An identitas/similitudo/equalitas/importent aliquam distinctionem in diuinis.
An equalitas sit relatio fundata in vnitatē.
An equalitas personarum distinguatur a similitudine et identitate.
An concedi potest et ad quem sensum: q aliqua magnitudo est in vna persona et non in alia.
Questio. ij.
An quelibet persona sit in alia per circūincessionem.
Inexistētia vnus in alio est triplex.
Esse in alio per circūincessionem quid est.
Ad hoc q aliqua mutuo sibi inexistant per circūincessionē plura requiruntur.
Pater est in filio per circūincessionē: et quelibet psona in alia.
An esse in alio per circūincessionem conuenit personis ratione essentiae vel relationis.
Habere aliquid per productionem dupliciter intelligitur.
An concedi potest q principium est in principiato.
Distinctio. xx. Questio vnica.
An psonae diuine sint equales fm potentiam.
Potentia quid dicit: et an sit respectu factibiliū adextra: vel solum respectu producibiliū adintra.
Omnipotētia quid dicit: respectu quorum est: an respectu ad intra et extra.
Quid intellexerūt sancti per nomē potētia et omnipotentia.
Et an sub potentia vel omnipotentia comprehendatur potētia generandi adintra aut spirandi. ibidem.
Omnes psonae diuine sunt equalis oipotentiae et potentiae.
Equalitas que est in deo quid est: et quō dicitur esse in deo.
Cum potentia generandi non sit in filio: que tamē videtur esse potentia: quomodo filius dicitur equalis potētie cū patre.
An posse generare sit posse.
Et an potentia generandi sit potentia.
Potentia et potētia generandi sunt termini disparati. Nec vnus est inferior ad alium.
Omnia que habet pater habet et filius quō intelligitur.
Distinctio. xxi. Questio vnica.
An hec sit concedenda: solus pater est deus.
Solus accipit categorematice et syncategorematice. Et hoc dupliciter: exclusiue et precisue.
Solus positum a parte predicati accipitur quando q ac si ponatur a parte subiecti.
Solus fm multiplicem acceptionem reddit propositionē multipliciter exponibilem.
Solus fm multiplicem acceptionem potest addi vel non addi terminis essentialibus aut notionalibus.
Solus pater est deus an sit et quomodo concedenda.
Quando valet hec regula arguendo ab exclusina ad vniuersalem in terminis transpositis est bona consequentia.
Distinctio. xxij. Questio vnica.
An viator possit aliquid nomē imponere ad significandum distincte diuinam essentiam.
Nominum quedam significant res: quedam voces vel scripta: quedam conceptus mentis.
Signū prime impositionis et secūde impositionis quid est.
An vox significat cōceptum mētis. Et quid significat cōceptus mentis. An vox aliquid significet sine conceptu mentis.

Inuentarium libri primi

An illud primo significetur per vocem: quod primo per vocem apprehenditur formato conceptu. **A**

Nomē significare aliqd distincte multipliciter intelligitur. **B**

Utrum viator potest imponere nomen ad significandum distincte: quod non potest distincte intelligere. **L. D**

Stat nomē scienti eius impositionem aliqd distincte representare quantum est de se: et tamen audientem non distincte intelligere: quod distincte non representat. **D**

Explicere rem distincte intelligenti quid est. **D**

Cum vox non significat sine conceptu: quomodo potest nomē distinctius significare q̄ possimus concipere. **D**

Possimus distinctius loqui de re q̄ eā intelligamus. Sic et distinctius amare q̄ intelligere. **D. Jf**

Cognitio distincta et cognitio distincte significās quō differūt. **E**

Item distinct. **iiij.**

Deus quomodo dicitur ineffabilis. **Jf**

Quomodo deus verius cogitur q̄ dicitur. **Jf**

Distinctio. **xxij. Questio vnica.**

Utrum nomē persona sit terminus prime vel secunde intentionis. **E**

Individuū suppositū/persona/quō se habet adinuicē. **A**

Individuum quid est. **B. A**

Suppositum quid est. **B**

Persona quid est. **E**

Differūt intentio prima et secunda. Et nomē prime vel secunde intentionis. **D**

Persona quō est vnū per se: cū includit multas negationes. **Jf**

An omne illud sit secunde intentionis: in cuius quid nominis ponitur terminus secunde intentionis. **Jf. E**

Quot modis dī vnū oppositō: et reliquū quō cōceditur. **S**

Distinctio. **xxij. Questio. s.**

Utrum vnitas qua deus dicitur vnus/sit aliqd additū deo. **E**

Unum quid dicitur: et quomodo negat multitudinem: et q̄ multipliciter accipitur. **A. L. S**

Accidens capitur dupliciter/realiter et logicaliter. **B**

An vnū importat accidēs superadditum rei: an dicatur terminus accidentalis. **E**

An vnū predicet primo vel secundo mō p se de qualibet re vna. **E**

An vnū et ens differunt. **Jf**

An illa sit vera circūscribēdo omnem intellectum ex natura rei: cuiuslibet competit alterum contradictōrium. **S**

An sicut cōceditur q̄ circūscripto omni intellectu res sit talis: ita cōcedendum sit/tale predicatū dici de re sine intellectu. **S**

Questio. **ij.**

Utrum trinitas personarum sit verus numerus. **E**

Numerus essentialis/accidental/s/mathematicus quid est. **B**

Numerus numerans/numerus numeratus quid est. **E**

Numerus numeratus multipliciter accipit: et que conditiones requiruntur ad eundem. **L**

In diuinis est numerus large sumptus: nec addit aliqd personis numeratis. **D**

Quō est idē numerus decē hominū et decē angelorum. **B**

Cum omnis numerus sit maior sua parte: quomodo in trinitate simplicissima est numerus. **E**

Quomodo excusari potest opinio magistri qua dicit terminos numerales in diuinis nihil ponere: sed negare. **Jf**

Distinctio. **xxv. Questio vnica.**

Utrum persona in diuinis dicat s̄m substantiam vel relationem. **E**

An a tribus personis possit abstrahi aliqd cōmune eis vniuocū. **L**

Commune communitate reali et logicali quid est. **A**

Differunt commune et vniuersale. **A**

Persona quid significat primo. **B. L**

Et an sit vniuersale siue cōe ad personas diuinas et creatas. **L. D**

Persona est cōmune vniuocū personis increatis et creatis. **E**

An conceptus abstractus a personis diuinis distinctus corespōdeat nomini persona quod nos habemus. **D**

Dici s̄m substantiam dupliciter accipitur. **E**

Persona an dicatur relatiue ad aliud. **S.**

Item an dicatur s̄m substantiam. **ibidem.**

Termini significantes relationes sunt multiplices. **Jf**

Distinctio. **xxvi. Questio. s.**

Utrum persone diuine p̄stuant et distinguant p̄ relationes originis.

De personarum constitutione plures sunt opi. doc. et videtur illa materia plus esse verbalis q̄ realis. **A. B. zc.**

Constitutio personarum nō repugnat simplicitati: nec aliquid constituentium est simplicius constituto. **E. Jf. D**

Item dist. **viii. q. vij. Item dist. ix. q. ij.**

Personam cōstitui in diuinis ex essentia et relatione quid est. **Jf**

Relationi in diuinis multa singularia attribuuntur que nō sunt in creaturis. **S. S**

Referrī formaliter et denominatiue quid est. **Jf**

Referrī realiter dupliciter accipit. **P. Jbi qd̄ e referrī realiter.**

In diuinis ponende sunt relationes reales. **Z.**

An idem constituit se realiter. **P**

Relatiōi in diuinis nō repugnat p̄stituere suppositū v̄l p̄sonā. **Z**

Quomodo suppositum dicitur constitui relatione: cum sit p̄sum relationi et referatur relatione. **N**

Quomodo proprietates constitutiua identificantur superposito constituto. **P**

Contra personarum constitutionem quadrupliciter arguitur et soluentur rationes multe. **D. R. S. T. U**

An omnis relatio sit incommunicabilis. **S**

Et omnis quidditas comunicabilis. **ibidem.**

Quidditas est duplex: scz logicalis et realis. **S**

An sicut cōceditur q̄ idē nō gignit se: ita nec idē constituit se. **P**

Idem accipit esse a se formaliter: sed non principiatiue. **P**

Per rationem formalem quid intelligitur. **S**

An relatio sit formaliter infinita. Et q̄ infinitum accipitur dupliciter. **S**

Nō est incōueniēs ex simpliciter impossibili sequi p̄dictoria. **S**

Quomodo relatio facit per se vnū cum essentia. **R**

Inter suppositum et naturam qualis distinctio in creaturis et in diuinis. **R**

An sit maior identitas nature create ad suppositū suū/ q̄ nature diuine ad suū. **R**

Generatio seu relatio in diuinis nō est res minime entitatis: et q̄ est ad personam filij. **S**

Ad relationem non est motus: quomodo intelligitur. **S**

Et de quibus loquitur p̄bs. **S**

Relatio sub qua ratione constituit vel essentie vel vt distincte ab essentia. **E**

In diuinis idem est origo/relatio/proprietates relatiua. **Z**

An relatio presupponit actū notionalē tāq̄ fundamentū. **Z**

An potest cōcedi q̄ in diuinis sunt quattuor relationes: aut plures res q̄ tres. **Z**

Questio. **ij.**

Utrum persone diuine constituantur et distinguantur per relationes sub ratione relationis vel alia. **E**

Origo et relatio non distinguuntur ex natura rei. **B**

Generare non presupponit suppositum: sed constituit. **B**

Tam origo q̄ relatio constituit et distinguit personas. **B**

Distinguere et constituere de quo predicatur cum nota reduplicatiōnis. **E**

Sub rōne q̄ accipit reduplicatiue: q̄q̄ exclusiue. **A**

Propter diuersam fabricationem intellectus non possunt de eadem re dici alia et alia predicata realia. **A**

Deus et deitas nō significāt oibus modis idē: nec hō et hoies. **B**

Questio. **iiij.**

Utrum omnes relationes diuine sint constitutiue personarum. per totam questionem. **E**

Constitutiuum accipitur dupliciter. **A.**

Item. **q. s.**

Spiratio actiua non est aduenticia persone: sed cum paternitate et essentia persone patris constitutiua. **B. L. D**

An p̄stitutū ex essentia et paternitate sit suppositū formaliter. **E**

Spiratio actiua an sit constitutiua persone. **D**

Distinctio. **xxvij. Questio. s.**

Utrum in eadem persona sint plures proprietates. De nullis que sunt idē realiter predicatē plura vel plures. **Vni et plura opponūtur: et nō predicātur de eodē in eodē sensu. A**

Etiam cum quacūq̄ determinatione categorematica. **A**

Paternitas et spiratio actiua non sunt plures relationes. **S**

in distinctiones eius. XLVIII.

Nec essentia et paternitas plures res. **L**

Non semper distinctis correlationibus distincte correspondent relationes. **L**

In diuinis non sunt quattuor relationes: et ad quæ sensum quædam conceditur. **L**

Paternitas et spiratio actiua distinguuntur formaliter. **L**

De distinctis formaliter nūq̄ cōcedēdū est q̄ sint plures res. **L**

Essentia generat an sit concedenda. Et quomodo differēter prædicantur generat/generare/paternitas. **D**

Questio. ij.

Utrum verbū intellectus creati sit vera qualitas subiectiue producta in mente.

Utrum accipitur multipliciter a beato Augustino. **A. B.**

Loquitur quis quandoq̄ ad se: quandoq̄ ad alterum. **L**

Dicere quid est: similiter quid est loqui. **L. Item. q. iij. f. B.**

Ad verbū mentale quorū requiruntur conditiones. **D**

Memoria dupliciter accipitur. **L**

An omnis actualis cognitio in nobis sit verbū. **D. B.**

An omne verbū nascitur de scientia et precedat actum appetitus. Item an omnis actus primus sit verbū. **B**

Questio. iij.

Utrum solus filius sit verbū in diuinis.

Opinio Petri aureoli quid sit verbū. **A**

An inter cognitionem et rem cognitam ponendum sit aliquod medium in esse reali vel obiectiua. **L**

Quomodo saluantur experientie de baculo qui videtur fractus in aqua. de colore vario in collo columbe. de motu arborum in litore. de imagine in speculo: et ita consimiles multe. **L**

Motus an videatur: et quid est. **L**

Quomodo offenditur in diuinis vere esse verbū et realiter nō transumptiue. **D**

Sapientia/filius/imago/verbū/quomodo differunt. **D. E.**

Utrum quid est. **B**

Utrum in diuinis quid est et quomodo notificatur. **E. B.**

Dicere multipliciter accipitur a sanctis: et quibus personis conuenit. **f**

Dici multipliciter accipitur. **B**

An verbū sit purū notionale i diuinis: et soli filio diueniat. **D. Z.**

An verbū conoret creaturā seu iporet respectū ad creaturā. **B**

Utrum iporet respectū ad creaturā qd est: et quō intelligit. **B**

Nomē fili? nō conotat respectū ad creaturā: s; nomē verbū. **B**

Quāq̄ non distinguant verbū et filius: neuter tñ terminorum est alteri synonymus. **B**

Quare potius nomen secunde persone connotat creaturam: q̄ nomen alterius persone. **L**

An ois intellectio i diuinis sit vbi vel solū intellectio genita. **Z.**

Quō verbū dicitur nasci de oibus cognitis scientia patris. **A**

Distinctio. xxvii. Questio vnica.

Utrum innascibilitas sit constitutiua patris proprietatis.

Quid est relatio in diuinis: et cur sic dicit: quid notio: et cur sic dicitur: et quomodo distinguitur a relatione. **D**

Item cur relatio dicitur proprietatis. ibidem.

Proprietatis accipitur tripliciter. **A**

Innascibile vel innascibilitas dupliciter accipitur. **A**

An paternitas sit innascibilis. **B**

Distinctio formalis quid est. **B**

Propter solam dist. formalem nō ponitur in diuinis pluralitas simpliciter vel cum addito de virtute sermonis. **L**

Essentia et p̄r distinguuntur formaliter: ad quæ sensum pcedit. **L**

In diuinis quecumq̄ fuerint: non sunt plura tribus. **D**

Notio et relatio in diuinis quomodo distinguuntur. **L**

Ad quem sensum cōceditur in diuinis esse duas emanationes: tres personas: totidem proprietates. Itē quattuor relationes: quinque notiones: attributa multa. cōsimiles ppositiones multe resoluuntur ad piū et catholicū intellectum. ibidem. **D. E.**

Distinctio. xxix. Questio vnica.

Utrum principiū vniuoce dicatur de omnibus illis in deo / de quibus predicatur.

Vniuoce accipitur multipliciter. **A. Item dist. ij. q. ix.**

Signum significare plura vno conceptu quid est. **A**

Vnitatis cōceptus quō cognosci pot̄ qui est pluriū. **L**

Quomodo scitur an terminus in quid nominis positus sit vniuoce vel equiuocus. **D**

In genere latent multe equiuocationes: quō intelligitur. **A**

An et quando sola species specialissima dicitur vniuoce. **A**

Vniocatio vocis imposita quomodo cognoscitur. **D**

Coniunctio copulatiua vel disiunctiua non debet ingredi distinctionem. **D**

Distinctio. xxx. Questio. i.

Utrum omni auctoritate seculi / facilius negari possit omnis relatio esse aliquid a parte rei quomodocūq̄ ab absoluto vel ab solutis distinctum / per totam questionem ostenditur pars affirmatiua questi esse vera. Abstracta relatiua quid dicit: p quo supponunt: et quid est relatio. **D. De hoc latius in. ij. dist. j. q. j.**

Questio. ij.

Utrum per rationem naturalem probari possit ser. principia in portare respectus extrinsecus aduenientes absolutis distinctos. **A. r. c. per totam questionem.**

Ad verificationē trāsitus cōtradictoriū quid requiritur. **B**

Itē dist. xvij. q. j. B. D. Et dist. xiiij. q. ij. Itē in. iij. dist. xiiij. q. j. B

Questio. iij.

Utrum de intentione pbi fuit ponere quēcūq̄ respectū a parte rei distinctum ab omnibus absolutis: per totam questionem.

Termini absoluti sunt triplices. **B**

Termini relatiui qui sunt. **L**

Res quomodo dicitur esse in predicamento. **L**

Questio. iij.

Utrum fin rei veritatem sit ponendus aliquis respectus ab absolutis distinctus per totam questionem: et admissis relationibus in diuinis / ponitur conclusio in creaturis: et pro parte negatiua arguitur multipliciter per totam questionem.

Vnio forme vitalis cum materia quid dicit. **B**

Vnio forme non vitalis cum materia quid dicit. **D**

Vnio accidentis et subiecti quid dicit. **B**

Vnio partium in continuo quid dicit. **A**

Vnio humanitatis cum verbo quid dicit. **Z**

Et q̄ difficile est hanc unionem explicare. **Z. D. Z.**

Utrum qd est: quō dupliciter accipit: q̄ est rō vni? p̄cise. **D. N. D.**

Et cuiusmodi vniōni potius assimilaf vniō incarnationis: s; m Alexan. et Seo. Ibi de magna dissimilitudine r. c. p. r. c.

Vnio hypostatica quid dicit. **D. R. ibidē q̄ nō importat aliquā entitatem respectiuam: sed absolutam.** **B. R. S.**

Que est differentia opi. ponentis unionem esse qualitatem absolutam ab ea / que ponit unionem esse entitatem relatiuam. **B**

Opi. Grego. de arim. de vniōne hypostatica qd dicit. **Z. U. E.**

Questio. v.

Utrum relatio temporalis dei ad creaturam sit relatio realis.

Differentia inter relationem realem et rationis. **A**

Et q̄ relatio realis tripliciter accipitur. **D**

An relatio realis sit ad non ens. **B**

Terminus relationis an sit absolutum vel relatiuum. **L**

Aliquid dicitur temporale dupliciter. **L**

Distinctio. xxxi. Questio vnica.

Utrum idēitas / similitudo / equalitas i diuinis sit relatio realis.

An idēitas / similitudo / equalitas in deo distinguantur: et an sint termini synonymi. **A**

Quid est illa relatio realis que est similitudo / equalitas / idēitas in diuinis. **L**

An idēitas / similitudo / equalitas / sint relationes rationis. **B**

An sit bene dictum / q̄ relationes in diuinis pullulat in essentia dei: et oriuntur ex natura rei. **L**

An idēitas numeralis sit relatio realis ex natura rei sine operatione intellectus. **D**

An relatio vel relatiuum supponant pro terminis vel rebus. **L**

An hec sit concedenda: equalitas est in patre ad filium. **f**

Cum appropiatur patri eternitas: filio species: sp̄s sancto vsus: Item patri vnitatis: filio equalitas: sp̄s sancto concordia. **B**

Distinctio. xxxij. Questio. i.

Utrum pater sit sapiens sapientia genita.

Quando nomina essentialia possunt trahi in locutionibus ad suppositionem personalem. **A**

Inuentarium libri primi

Ingenitum suntur dupliciter. **A**
Sic etiam sapientia ingenita. **D**
Diversi modi loquendi doc. de veritate illarum pater est sapiens
sapientia genita vel ingenita: sic de filio et spiritu sancto consi-
miles formari possent propositiones. **B. L. D.**
Et ponuntur de hoc aliquot propositiones.
Sapientia ingenita dupliciter accipitur. **D**
Quo illa concedit pater dicit verbo: et non illa: pater sapit verbo. **E**
Dicere accipit multipliciter. **E** **Itē. s. dist. xxvii. q. ii. r. iij.**
¶ Questio. ij.
Utrum pater et filius diligunt se spiritu sancto.
Voluntas diuina non distinguitur ab essentia. **A**
Charitas amor dilectio proprie sunt termini essentiales: capiti-
tur tamen quandoque personaliter. **A**
Quomodo spiritus sanctus dicitur nexus patris et filii. **A**
Quomodo pater et filius diligunt se spiritu sancto. **E**
Sapere an semper accipitur pure essentialiter finem vsu sancto-
rum: sic de diligere quomodo solet accipi. **B**
Quomodo dicitur aliquid esse in diuinis quod nec est purum
essentiale: nec notionale. **D**
¶ Distinctio. xxxiiij. Questio vnica.
Utrum proprietates diuinae sit realiter tam essentia quam persona. hoc
est vtrum proprietates personarum sint ab essentia realiter distincta. **B. L.**
Proprietates accipitur dupliciter. **A**
¶ Distinctio. xxxiiij. Questio vnica.
Utrum persona sit realiter essentia diuina. **A**
¶ Distinctio. xxxv. Questio. s.
Utrum in deo sit scientia ex natura rei. **Responsio** quod sic: probatur
auctoritate et ratione.
Scientia dupliciter accipitur. **A**
Item. q. ij. prologi.
Immaterialitas non est causa quare aliquid est cognoscituum. **A**
Predicatum simpliciter perfectionale quod est: seu perfectio simpliciter. **E**
An intellectus et scientia predicantur quidditative de deo: vel
per modum differentie. **D**
Multa ex vsu loquentium conceduntur in certis terminis: et in
similibus non conceduntur. **D**
Quo conceditur in deo: vel in diuina essentia esse scientiam. **E**
An sicut conceditur in deo esse scientiam: ita concedi posset in deo
esse habitum. **E**
An inter voluntatem diuinam/intellectum/scientiam et essentiam
sit aliquis ordo: et ex consequenti distinctione. **ff. B**
An illa maxima sit vera: quocumque ordinem habet aliqua si essentia di-
stincta realiter eundem habet cum non distinguuntur realiter. **ff.**
Distingui ratione dupliciter accipit. **Et ex hoc claret quod intelle-**
ctus diuinus et scientia diuina dicuntur distingui ratione. **B**
De quibus proprie dicitur distingui. **B**
Quomodo intelligitur realiter idem distingui ratione. **B**
¶ Questio. ij.
Utrum deus intelligat omnia alia a se distincte.
Deus intelligit se summe et perfectissime. **A**
Intelligit quoque omnia alia a se distincte. **ibidem.**
Opinio Averrois recitat et impugnat de cognitione dei. **A. B.**
Utrum intellectus creatus seipso intelligat sine alio representa-
tuo: seu an finem se sit actualis vel potentialis. **Et si intellectus no-**
ster indigeat aliquo actu ad cognitionem habendam. **D. E.**
Quomodo deus vnica simplici cognitione cognoscit omnia conti-
nente in se cognitiones omnium. **E**
Quomodo deus continet eminenter perfectionem omnis crea-
ture: et tamen non est asinus vel leo. **E**
¶ Questio. iij.
Utrum essentia diuina sit primum obiectum intellectus.
Multiplex est primitas obiecti cognoscibilis. **A**
Item dist. iij. q. s.
Item dist. ij. q. iij.
In diuinis non est ordo perfectionis: sed originis. **B**
Qua primitate essentia diuina solet dici primum obiectum in-
tellectus. **C. D. E.**
Ad quem sensum potest procedi: quod virtute essentie intelligit creatura. **f**
An obiectum primum primitate adaequationis intellectus diu-

ni sit aliquod commune. **E. ff**
An intellectio diuina dependet ab intelligibili et intellectu. **f**
Obiectum adaequatum quid est. **B.** Item dist. iij. q. s.
¶ Questio. iij.
Utrum ad hoc quod deus intelligat omnia alia a se distincte: requiratur
necessario in eo distincte relationes rationis ad sua intelligibilia. **E**
Relatio rationis multipliciter accipitur. **A**
Relatiuum rationis est duplex. **B**
An deus ab eterno referatur ad creaturam. **D**
Aliquid refertur ad aliud multipliciter potest intelligi. **D**
An hec sit vera: ab eterno in mente diuina deus intellexit crea-
turam. **D**
An relatio illa qua deus ut intelligens refertur ad creaturam: sit
realis vel rationis. **E**
Quomodo essentia que est eadem ratione potest representare
plura distincte. **ff**
Quomodo cognoscens assimilatur cognito. **f**
¶ Questio. v.
Utrum deus intelligat omnia alia a se per ideas earum. **A**
Idea grecum nomen est: unde et a quo introductum. **A. B.**
Opinio Marsilij de ideis: quod creatura non est idea: sed essentia sine
cognitio diuina. **Et quod in deo non sunt plures idee. D. E.**
Plures ideas esse in deo intelligitur dupliciter. **E**
Quid est esse multa obiectaliter. **E**
Opinio Ockham de ideis. Quid dicit nomen idea: quod non habet
quid rei: nec significat precise vnum. Quid est eius quid nomi-
nis: quod idea non est diuina essentia: nec est respectus quidam: nec
est quid aggregatum ex essentia diuina et respectu immutabi-
litate: sed est ipsamet creatura cognita. **ff. S. D. r. c. per totum.**
Idee quomodo sunt in deo: an realiter/an obiective: quorum
sunt idee/an omnium rerum/an generum et specierum/an ma-
terie et forme/an negationum et mali culpe. **L.**
Opinio Petri Camera de ideis. Quid dicit idea finem Ockham:
et quod aliquid idee identificat realiter essentie diuine: aliquid non. **L. D.**
Ad quem sensum dicitur deus intelligere aliqua per ideas. Quo-
tupliciter accipitur per. **N. D.**
Que est necessitas ponendi ideas. **P**
Impugnatio opinio Petri de ideis. **P**
Ad quem sensum conceditur quod idee sunt forme principales eter-
ne: non intereunt: non oriuntur: immutabiles: et quod earum visio-
ne anima fit beata: et similia multa. **D. R. S. T.**
Eternum dupliciter accipitur. **R**
An possit procedi illa et ad quem sensum: creature sunt eterne. **R. S.**
Item idee vere sunt. **ibidem.**
Idea est terminus ampliatus. **S. T.**
Quomodo cognoscit ideas anima sancta et beata. **S**
Quomodo visione idearum anima fit extensue beata/immo bea-
tissima: licet non formaliter. **T**
Nomen causa quandoque sumit multum large: et per quibus. **T**
Et quomodo idea est quinta causa finem Seneca. **ibidem.**
Antichristus est idea: quam valet. **T**
Quomodo non cognitis ideis sapiens nemo esse potest. **T**
Deus cognoscit creaturam per ideam: quomodo intelligitur: et
quomodo deus operatur seu cognoscit per ideam. **T**
Idee sunt. **i. cognoscuntur. T**
Idee sunt in deo. **i. cognoscuntur a deo. D. S. T.**
Quando res debet vocari idea: vel quando finem eam iam aliquid
producit actu vel potentia. **A**
An eorum que nec sunt nec fuerunt nec erunt: sed esse potest sit idea. **E**
Quia sunt in deo: viuunt in deo r. c. quomodo intelliguntur. **T**
¶ Questio. vi.
Utrum idee in mente diuina sint practice vel speculative. **A**
Practice et speculative sunt differentie cognitionum adheusuarum. **A**
Licet nulla noticia practice sit speculative: tamen aliqua practice
est speculative. **A**
An scientia dei respectu factibilium sit practice vel speculative. **B**
Quis actus voluntatis elicitus est primo practice. **Et quomodo**
intelligitur quod actus voluntatis est primo practice. **B**
An volitio diuina sit practice. **B**
Idee in mente diuina nec sunt practice nec speculative. **A**

in distinctiones eius. XLVIII.

Noticia agendorum in mente diuina per ideas est practica. **L. E.**
Creatio/conservatio/remuneratio sunt partes diuine. **B.**
Et que res est illa praxis/an deus/an creatura. **D.**
Et an quelibet creatura potest dici praxis diuina. **B.**
An noticia idearum sit practica vel speculatiua. **f.**
Noticia artis diuine est practica. **f.**

Distinctio. xxxv. Questio vnica.

Utrum perfectiones creaturarum in deo contente ab eterno distinguantur inter se realiter et a diuina essentia.

Quomodo perfectiones creaturarum continentur in deo perfectionaliter et eminenter/exemplariter et intelligibiliter/virtualiter et causaliter fin op. communem. **A.**

Quomodo perfectiones creaturarum continentur in deo. **L. D.**

Perfectio creature saltem essentialis et non partialis non distinguitur a creatura. **E.**

Idem est dicere perfectiones creaturarum contineri in deo/et creaturam contineri in deo. **E.**

Contineri in deo obiectiue/virtualiter/eminenter quid est. **D.**

Quid importat in/cum omnia dicuntur esse in deo. **E.**

Quomodo perfectiones creaturarum distinguuntur ab eterno a deo et inter se. **E.**

Esse capitur tripliciter. **f.**

Esse cum diuersis casibus construuntur: et fin hoc diuersimode accipi. **f.**

Quomodo accipitur esse in illa: esse representatum creature est idem cum deo. **B.**

Esse representatum/et representatum esse/idem sunt.

Esse cognitum ab eterno quid est. **D.**

Sancti multas ponunt locutiones metaphoricis. **J.**

Et que est huius ratio.

Creatura in deo est creatrix essentia: quam valet. **J. Z.**

Quomodo intelligenda sunt illa dicta sanctorum: quod factum est in ipso vita erat etc.

Omnia sunt in deo. Item ostendam tibi omne bonum. Item ero omnia que ab hominibus honeste desiderantur. Item numeri sunt in monade. Item creature sunt in deo. Item omnia continentur in deo. Item linee vniuntur in centro. Item deus est visentium vita et similia multa. **Z.**

Distinctio. xxxvi.

Utrum esse vbiq; et in omnibus rebus per essentiam/presentiam potentiam/sit proprium soli deo.

Triplex est dei in creaturis existentia. **A.**

Quo vnū inest alteri per potentiam/presentiam et essentiam. **B.**

Triplex aliquid contingit esse in loco / scilicet commensuratiue diffinitiuē et repletiuē. **E.**

Quomodo deus est in omnibus rebus per potentiam/presentiam et essentiam. **D.**

Quomodo deus est in omni loco repletiuē. **D.**

Esse in omnibus rebus creatis alijs a se/essentialiter/potentia/liter etc. intelligitur dupliciter. **f.**

An ex hoc quod deus est in omnibus rebus per potentiam: sequatur ipsum esse vbiq; per essentiam. **E.**

An deum esse vbiq; sit proprium deo. **f.**

An oportet semper mouens esse cum motu. **E.**

An deū esse vbiq; conueniat sibi necessario et semp ab eterno. **B.**

Ad quem sensum vniuersale dicitur esse vbiq;. **B.**

Quomodo deus immutabiliter dicitur esse in loco nouo in quo prius non fuit. **B.**

Distinctio. xxxvii. Questio vnica.

Utrum deus habeat scientiam determinatam et necessariam omnium futurorum contingentium. **J. Z. Z.**

Contingens quid est. **A.**

Contingens ad vtrilibet cur sic dicitur. **B.**

Voluntate contingenter causare quid est/pulchre explicatur. **E.**

Non est idem contingenter verū et determinate verum. **E. N.**

Aliquid esse in aliquo instanti et posse non esse in illo instanti/tripliciter intelligitur. **D.**

Quomodo ostendi potest vel argui rerum contingentia. **E.**

Quomodo et vnde contingat in rebus contingentia. **f. B. D.**

Contingentia effectus presupponit libertatem agentis. **f.**

An libertas cause secunde sufficiat ad saluanda contingentia. **B. D.**
Libertas siue contingentia cause seu potētie actiue in quo precise consistit. **B.**

Omnia et singula cognoscibilia deus cognoscit cognitione infallibili et determinata. **J.**

Contra hanc propositionem multa deducuntur argumenta. **S.**
Et soluntur ibidem. **S. Z. A.**

Deus certitudinaliter/infallibiliter et euidenter scit oia futura contingētia: de mo vō quō sciat/ varie recitant opinioes. **J. Z. Z.**

Et de hinc adducit opinio vcliam tāq; planior et facilio. **D.**

Contingentia in rebus productis dependet ex libertate arbitrij productis. Contra hanc propositionem multipliciter arguitur et soluntur rationes. **AA.**

Infallibilitas cognitionis diuine non repugnat contingētie creature. Contra hanc propositionem adducuntur autoritates et rationes soluntur. **B. B. E. E.**

Habere scientiam determinatam de futuris contingētibz dupliciter accipitur. **N.**

Quo de? habet scientia determinata de futuris contingētibz. **N.**

Quomodo hec regula vcliam: Propositio de presenti semel vera habet vnam de preterito necessariam: conceditur cum impugnatione dñi Camera. **N. D.**

Quomodo posita infallibili rerum cognitione euentuum futurorum potest stare eorundem contingētia. **P.**

Quomodo in sola diuina cognitione et volitione est potētia ad oppositum sine successione. **P.**

Deus non cognoscit per actum intellectus productū: sed sua immutabili essentia. **P.**

Nec per aliquod medium. **DD.**

Quantūcūq; deus infallibiliter cognoscit futurum contingētia: tamen non necessario cognoscit. **P.**

Quantūcūq; deus sciat de futuris contingētibz que pars contradictionis erit vera vel falsa: tamē hec non est necessaria: de? scit q; hec pars erit vera etc. **P.**

Cum deus omnia cognoscit/vtrum intuitiue vel abstractiue cognoscit. **E.**

Quomodo deus dicitur res cognoscere in sua essentia: et quomodo in speculo diuine essentie relucet omnia. **DD.**

An deus sit prescientia omnium futurorum contingentium. **Z.**

Deum prescire quid est. ibidem.

futura contingētia sunt duplicia. **R.**

In finita cognoscit deus plura: vide de cognitione diuina. Quoad partes omnes continui: quoad partes proportionales: et antm potest producere simul quātum cognoscit producibile. **S.**

late examinatur hec materia infinitatis cognitionis et productionis diuine. **S. Z. A.**

An deus cognoscat vniuersalia complexa impossibilia. **A.**

An sit aliqua vicissitudo in diuina cognitione. Nec propositio late examinatur et soluntur rationes. **E.**

Cognoscere et producere in deo quomodo differunt. Et quid connotant illa nomina. **Z. Y.**

Essentia diuina est noticia intuitiua omnium entium actualium et possibilium. **DD. D.**

Cognoscere quid est in deo: sic et precognoscere quomodo differunt: et respectu quorum sunt. **EE.**

An precognitum a deo infallibiliter futurum/ potest non esse futurum. **EE. DD.**

Deus necessario est intuitio omnium possibilium/existentium/ et non existentium. Sed non est necessario iudicium omnium respectuum. **DD. EE.**

Scientia dei in ordine ad cognita multipliciter accipitur: quod late et pulchre explicatur. **E.**

Et in dist. xxxix. q. vnica. **A.**

Effectus a deo necessario cogniti an sint ab eo contingenter producti: late examinatur hec propositio et soluntur rationes. **Y.**

Possibile et contingens quomodo differunt. **AA.**

Intelligere et velle dei quomodo differunt hec nomina.

Quid importat. **Y. Z.**

Omne quod est: quādo est/ necesse est esse: quomodo hec est vera fin Grego. et Camera. **EE.**

Inuētariū libri primi in distinctiones eius. XLVIIII.

Distinctio. xxxix. Questio vnica.

Utrum deus possit plura scire q̄ scit. f. G

Scientia dei sumitur multipliciter. A

Item dist. xxxviii. E

Scire dupliciter accipitur. B

Scientia dei est rerum et quandoq̄ enunciabilium. B

Termini significantes scientiam dei sunt multiplices. E

Quorum deus dicitur esse scientia visionis; apprehensua cognitio; cognitio iudicativa/scientia.

Scientia approbationis/ prescientia r̄c. D

Semper est equalis numerus verborum. E

An deus potest aliquid scire quod non scit. f

Scire dei quomodo connotat creaturam. f

Deus cognoscendo omnia enunciabilia non cognoscit componendo et diuidendo. f

An deus semper eadem sciat. G

An scire et cognoscere in deo sint termini synonymi. G

Quomodo saluatur transitus contradictionis: cum deus dicit scire quod prius non sciebat. B

Cautele habende circa propositiones de futuris contingētibz per verbum potest r̄c. B

Distinctio. xl. Questio vnica.

Utrum sit possibile aliquem predestinatum damnari et prescitur saluari. E

Predestinatio quid dicitur et quid est predestinatio. A. B

Item dist. xli. q. vnica. A

Sub effectu predestinationis quid continetur. A

Item dist. xli. q. vnica. E

Prescientia dei dupliciter accipitur. B

Prescientia et reprobatio quomodo differunt. B

Quid est reprobatio. ibidem.

Item dist. xli. A

Deus contingenter est predestinatio. E

An predestinatio sit necessaria vel cōtingēs et mutabilis. E. D

Immutabile logicum et reale. D

Contingētia actus diuine voluntatis quō imaginantur. D

Predestinatus potest saluari. possibile est numerum predestinatorum augeri/ an sint concedende. E

Distinctio. xli. Questio vnica.

Utrum in predestinato sit aliqua causa sue predestinationis: et in reprobato causa sue reprobationis.

Causa logica et realis. B

An predestinationis et reprobationis sit aliqua causa fin multiplicem acceptionem nominis causa. E. D

An meritum possit dici causa predestinationis. E. f

Quomodo temporale dicitur causa eterni. f

Cum predestinatio sit certa infallibilis et eterna: quomodo laborandum est per bona opera pro cōsecutione felicitatis eterne. Et quomodo predestinatus saluabitur agat quicquid voluerit. G. B. D. N

Propositiones et dicta concernentia materiam predestinationis. G. B

Quare deus creat animas quas scit perpetuo damnandas. f

An et quare reprobatus tenetur deo dicere gratias de beneficio creationis. Z

Quare deus benignissimus permittit malum in vniuerso. Z

Distinctio. xlii. Questio vnica.

Utrum deus possit facere omne possibile fieri a creatura.

Omnipotens sumitur dupliciter. A

Facere aliquid duplici ratione conuenit alicui. B

An naturali ratione probari possit deum esse omnipotentē. E

An sit solum creditum. D

An deus possit omne quod posse potētia est. Et an possit mori/ peccare/ deficere. E

An deus potest creare odium dei.

Item respectum sine fundamento et termino. f

Distinctio. xliii. Questio. f.

Utrum deus possit aliqua facere que non fecit nec faciet. E

An possit probari ratione naturali deum esse causam effectiua liberam et non naturalem. A. B. E

An sit fin veritatem fidei tenendum deum esse causam effectiua liberam et non naturalem. D

Questio. ij.

Utrum plus conueniat deo non posse facere impossibile/ q̄ impossibly non posse fieri a deo. B

Omnirelatiuo correspondet suum correlatiuum. A

Relatiua secundi modi sunt simul natura. A

An prius conueniat deo esse factiuū q̄ creaturę esse factibile. E

Distinctio. xliii. Questio vnica.

Utrum deus possit facere mundum meliorem isto. E. D

Mundus accipitur dupliciter. A

Cum deus dicitur posse facere aliquid melius alio/ intelligitur dupliciter. B

Aliquid esse melius alio intelligitur/ vel de bonitate essentiali/ vel accidentali. B

Scdm diuersas opiniones de ponendo statum vel non ponendo statum in rebus aliter respondetur cum queritur: An deus sit potentia finite vel infinite productiua eoz que producit. f

An deus potuit facere hominem impeccabilem. E

Si esset alius mundus: aut terra illius moueretur ad medium istius numero vel specie. E

An quicquid deus producit infinite producit: sic de cognitione et voluntate. f

Verba significantia actionem dei capiuntur dupliciter. f

Distinctio. xlv. Questio vnica.

Utrum voluntas dei sit causa immediata et prima omnium rerum que fiunt. B

Causa immediata quid est. A

De causa totali et partiali. A

Causa dicitur prima multipliciter. A

Distinctio. xlv. Questio. f.

Utrum voluntas diuina possit impediri per quacūq̄ potētiā creature. E. D

Voluntas diuina accipitur multipliciter.

Item de voluntate beneplaciti et signi antecedente et cōsequente: que deus vult antecedenter vel consequenter. A. B

Voluntate diuinam impediri a creatura rationali quid est. B

Item. q. ij. A

An contra diuinam voluntatem aliquid fieri possit. E. D

An aliquid in vniuerso eueniat preter voluntatem dei. E. f

Questio. ij.

Utrum per rationem naturalem probari possit q̄ voluntas diuina semper impletur. A. B

Voluntatem diuinam impleri quid est: et quot modis hoc contingit. A

Distinctio. xlv. Questio vnica.

Utrum deus possit precipere malum fieri. E

Differunt facere malum: malum facere et facere male. A. B

Quomodo precepit Osee sumere fornicariam r̄c. E

Distinctio. xlv. Questio vnica.

Utrum quelibet voluntas creata teneatur se conformare diuine voluntati. B

Voluntatem humanam conformare se voluntati diuine intelligitur multipliciter. A

Materia ista de voluntate diuina et conformatione voluntatis create ad diuinam r̄c. remittitur ad expositiones canonis misse: vbi materia illa late explicatur in clausula: fiat voluntas tua r̄c.

¶ Deus deo.